

Ügyszám: IV/1751-0 /2017	
Érkezett: 2017 SZEPT 12.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3 db	

Dr. Kovács Arthur ügyvéd

Iroda címe: 6724 Szeged Csongrádi sgt. 106.

Telefon: (62) 899-396, Mobil: (30) 239-4348, Fax: (62) 998-497

E-mail: iroda@kovacs-ugyved.hu

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 13.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2017 -08- 08	
PÉLDÁNY:	IV:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON: 162/03	

1015 Budapest
Donáti utca 35-45

Tárgy: alkotmányjogi panasz Abtv. 26.§ (1)/a, b, , 27.§; és Alaptörvény 24. cikk (2) „Az Alkotmánybíróság” c, és d) „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;”

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Alulírott Kovács Zsolt ([REDACTED] tartózkodási helyű indítványozó) – meghatalmazott jogi képviselőm útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv) 26 §, és 27. § -ok alapján a Kúria 2017.05.17-i Bpkf.I.557/2017/6 számú alaptörvényi jogokat alapjaiban sértő, teljesen vétlen embereknek is súlyos negatív joghátrányokat okozó döntésével szemben annak megsemmisítése érdekében

alkotmányjogi panaszt

terjesztek a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

Az alkotmányjogi panasz határozott kérése: Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, mivel az súlyosan megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és a XV. cikk; XXVIII. cikk (1), (3), (7) bekezdéseit.

Kérelem oka: A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésével okozott Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogok többrendbeli súlyos és önkényes megsértése.

Kérelem célja: A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének alkotmányossági szempontú vizsgálata és a vizsgálat eredményeként az alaptörvény ellenessé nyilvánítása, ebből adódóan történő megsemmisítése. Továbbá, **amennyiben lehetséges** a 3265/2014 (XI.4) AB határozat [40]. bekezdésében leírtak szerint „a büntetőeljárás egészének az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata” **akkor kérem**, hogy visszamenőlegesen a Fővárosi Bíróság 6.B.262/2003.bü számú eljárásának megindításáig – vagy amíg lehetséges – vizsgálják meg az eljárások alkotmányosságát és jogsértés esetén az Abtv. 43. § (1) - (4) szerint járjanak el.

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések,
amelyek rámutatnak a döntés alkotmányos jogsértéseire:

- I. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) szerinti tisztességes tárgyaláshoz való jog súlyos megsértését jelenti-e az a bírói döntés, amikor a terheltet a **vádhoz kötöttség elvének megsértésével** ítélik el és a sokadik jogorvoslati kérelem ügyében eljáró bíróság sem biztosítja a terhelt számára, hogy nyitott bizonyítási eljárás keretében védekezhessen az ítéleti bűncselekmény jogellenes cselekvőségével szemben?
- II. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, amikor a terheltet úgy ítélik el, hogy **az egész eljárás alatt az egész ügyre titoktartási kötelezettség terheli**, titoktartási kötelezettségére már az első tárgyaláson figyelmezteti a bíró, de a felmentését nem kérik meg és így arra nem is kerül sor és a sokadik jogorvoslati kérelem ügyében eljáró bíróság sem biztosítja a terhelt számára a jogtiszta eljárást? (Alaptörvény XXVIII. cikk (1); (3) és (7)?)
- III. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, ha a **vád és a bizonyítási eljárás tárgyává nem tett bűncselekményi magatartásért** – jelen esetben felbujtásért – **ítélték el a terheltet**, és amikor ez kiderült, akkor sem az eljáró ügyészségek, sem az eljáró ítélőtábla, sem a Kúria eljáró tanácsa nem ad lehetőséget érdemi jogorvoslatra? (Alaptörvény XXVIII. cikk (7)?)

További alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések,
amelyek rámutatnak a döntés alkotmányos jogsértéseire:

- IV. Összhangban lehet-e az Alaptörvénnyel az a bírói döntés, amely megtagadja a jogorvoslati lehetőséget abban az esetben, amikor a terheltet a vádhoz kötöttség eivének megsértésével ítélik el? (Alaptörvény XXVIII. cikk (7)?)
- V. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, hogy amikor jóval a jogerős ítélet kiszabása után jóval egy lefolytatott felülvizsgálati eljárás után, egy sokadik perújítási eljárásban derül ki az, hogy az ítélet bűncselekmény jogellenes cselekvése nem szerepel az ítéletindoklásban, mert nem is létezik, akkor sem az eljáró ügyészség sem az eljáró bíróságok nem tesznek indítványt a törvényesség érdekében lefolytatandó jogorvoslatra annak ellenére, hogy a Be. 417. § (3) bekezdése külön bejelentési kötelezettséget ír elő az ilyen joghelyzetre? (Alaptörvény XXVIII. cikk (7)?)
- VI. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, amikor közveszély okozás és emberölés tárgyában lefolytatott bírósági ügy jogorvoslati eljárásában az eljáró bíróságok önkényesen tagadják meg azt, hogy a terhelt nyitott bizonyítási eljárásban kérdéseket tehessen fel tűzvizsgálati és elme szakértőkhöz, amikor a jogorvoslati kérelem alapja az, hogy az alapügy tárgyalások során egyetlen tűzvizsgálati és elme szakértő tárgyaláson való meghallgatására sem került sor és az ilyen ügyekre vonatkozó iránymutatások kivétel nélkül azt írják le, hogy „akár az eljárás megismétlésével is biztosítani kell, hogy a szakértőkhöz nyitott bizonyítási eljárásban kérdéseket lehessen feltenni”? (Alaptörvény XV. cikk és XXVIII. cikk (7)?)
- VII. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, ha egy perújítási kérelem vizsgálatakor a feljánlott bizonyítékok megismerése nélkül állítja a bíróság, hogy a feljánlott bizonyítékok nem alkalmasak a kívánt joghatás elérésére? (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1), (3) és (7)?)
- VIII. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, ha egy perújítási kérelem vizsgálatakor a megjelölt tanúk meghallgatása nélkül – köztük a Be. 408. § (4). bekezdés szerinti okból kihallgatni kért tanúk ismereteinek megismerése nélkül – állítja azt a bíróság, hogy ismereteik nem relevánsak és így meghallgatásukra nem ad lehetőséget? (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1), (3) és (7)?)
- IX. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, hogy amennyiben a terhelt számára az általa kezdeményezett felülvizsgálati eljárás döntése után évekkel később válnak ismertté törvényi hatályon kívül helyezési okok, ez a terhelt – ha már egyszer kezdeményezett felülvizsgálati eljárást – az utólag ismertté és bizonyíthatóvá vált felülvizsgálati okok miatt sem kezdeményezhet újabb felülvizsgálati eljárást és így kiszolgáltatottá válik a hatóságok számára, hogy ők tesznek-e bármit a terhelt jogorvoslata érdekében? (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (7)?)
- X. Sérti-e az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogokat az, hogy az 1998. évi XIX. tv. (Be.) vagy a 2011. évi CXI. tv. nem tartalmaz külön vizsgálati lehetőségeket az un. Római Egyezmény (EJEE) 6. cikk 3/a-d, pontjainak és az ENSZ Emberi Jogi Egyezmény 14. cikk 3/a-e, pontjainak megsértésének megállapíthatóságára egy hazai jogorvoslathoz? (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (7)?)

Az alaptörvény-ellenes
Kovács Zsolt

Jogi képviselőm: Dr. Kovács Arthur meghatalmazott ügyvéd

6724 Szeged, Csongrádi sgt. 106

E-mail: iroda@kovacs-ugyved.hu

Tell: 06 62/ 899-396; 06-30/239-4383

A Kúria általi döntések kézhezvétele:

Kovács Zsolt sértett és indítványt tevő – 2017.06.14. (Abtv. 30. § (1))

Dr. Kovács Arthur ügyvéd – 2017.06.09.

Az alaptörvény ellenes Kúriai döntéssel szemben nincs fellebbezési jogom. (Abtv. 26.§ (1)/b; 27. § b), Az alkotmányjogi panasz elbírálására kizárólagos illetékességgel és hatáskörrel a Tisztelt Alkotmánybíróság illetékes és jogosult. (Alaptörvény 24. cikk (2)/c, d; Abtv. 26. §, 27.§), (Abtv. 52. § (1)) Nyilatkozom, hogy minden személyes és peradatomat teljes körűen felhasználhatják és nyilvánosságra hozhatják. (2011. évi CXII.tv (Infotv.) 3. § 7. pont)

Kovács Zsolt
Indítványozó

Dr. Kovács Arthur
Jogi képviselő

Dr. Kovács Arthur
Ügyvéd
Iroda: 6724 Szeged,
Csongrádi sgt. 106.
Mobil: 30/239-4383

TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK:

2001 végén letartóztattak autólopások miatt. Ekkor gyermekeimnek jövőjére figyelemmel úgy döntöttem, hogy bűnös múltam teljes felszámolása érdekében, feltáró vallomásokat teszek az általam megismert összes bűncselekményről. Erre 2001 végén került sor a Vas Megyei Rendőr-főkapitányságon, ahol összesen 9 db jegyzőkönyvben 71 oldalon kerültek dokumentálásra a feltárt bűncselekmények. Személyem és családom védelmében a mai Be. 97. § szerinti okokkal egyezően a vallomásaimat „különösen fontossá” és 20 évre „szigorúan titkossá” minősítették. A vallomásaim két részre oszthatóak, az első két jegyzőkönyv az ország akkori legsúlyosabb korrupciós önkormányzati lakásüzérkedéseiről szól, melynek az egyik elszámolási vitája miatt I. r. ██████████ tettes önbírászkodási célból tüzet akart gyújtani a neki tartozó férfi lakása előtt, hogy elvetemültnek tűnjön és vissza tudja szerezni a pénzét. Ezen gyújtogatás miatt három teljesen vétkes ember az életét veszítette. A további 7 db jegyzőkönyv az ország akkori legsúlyosabb autó lopásairól szól, melyeket rendőri közreműködésekkel követtek el. Ezzel kapcsolatban adathordozókon átadtam a rendőrségnek az autó lopások bűnjelét, melyeket 90 évre (!) titkosítottak, majd erről soha többet nem kérdeztek meg. Mára a közel másfél milliárd elkövetési értékű bünszervezeti bűncselekmény-sorozat egytől-egyig elévült úgy, hogy egyetlen büntetőeljárás sem indult a rendőri segítségekkel ellopott autók ügyében. Erre alapozva úgy vélem, hogy a rendőri bűncselekmények feltárásáért lettem számkivetett, jogfosztott és örök életemre elítélt. A rendőri bűncselekmények és jogfosztások tekintetében egyetlen felelősségre vonást sem tudtam elérni. (A 2014.01.01-ig hatályos 2009. évi CLXIII. tv. bevezetőjében ismertem fel a sikertelenségek okait.) Minden peradati tény azt bizonyítja, hogy a rendőrség a titkosítás jogintézményét bünszervezeti bűncselekmények fedezésére használta fel. Ezzel jelentősen korlátozták, konkrétan ellehetetlenítették a védekezésemet.

Feltáró vallomásaimnak híre már 2002 elején eljutott a gyújtogatást és több autólopást elkövető ██████████ ██████████ ██████████ elfogták és megbizonyosodott arról, hogy a rendőrök pontos információkkal rendelkeznek az általa elkövetett bűncselekményekről, akkor bosszúból beterhelt egy passzív jelenléttel, hogy az általa elkövetett gyújtogatásnál én is jelen voltam. Ezen terhelés alapján a Fővárosi Főügyészség NF.15.481/2001/35-II ügyszámon vádat emelt velem szemben is, hogy bűnsegédletet nyújtottam a gyújtogatáshoz. A bírósági eljárás során bizonyítást nyert, hogy semmilyen tevőleges segítséget nem nyújtottam a tragédiához vezető gyújtogatáshoz. Ezt rögzíti a Fővárosi Bíróság 6.B.262/2003/193. számú ítéletindoklás 40. oldal (1) bekezdése. („Kovács Zsolt II.r. vádlott egyetlen olyan magatartást sem fejtett ki, amely alkalmas lett volna ölésre, avagy közveszély okozására.”)

Engem senki sem terhelt és nem vádolt meg az ítéleti bűncselekményekre történő felbujtással. Ilyen irányú bizonyítási eljárás nem folyt. Legmagasabb szintű jogértelmezésben pont a Tisztelt Alkotmánybíróság mutatott rá a 14/2002 (III.20) AB határozatában, hogy a vád és a büntetőeljárás csak akkor nevezhető törvényesnek, ha a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává teszik a bűnös cselekvőseget. Az ügy vádirata semmilyen rábírást és/vagy felhívást nem tartalmaz, ami a felbujtás jogellenes magatartása lehetne, továbbá ilyen cselekvőség a bizonyítási eljárás tárgyává sem lett téve. Ezáltal az ítéletem Alkotmánybírósági jogértelmezés által minősül vádhoz kötöttség elvének megsértésével meghozott ítéletnek. Egy valódi értékrenddel bíró jogállamban pusztán ezen tény által sem tartható fenn az ítéletem jogereje.

Mindezen jogi tények ellenére 12. éve tartják fenn az ítéletem jogerejét, ami egyébként minden ténybeli alapot is nélkülöz. (De sajnos az ítélet megalapozottságát a Tisztelt Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja.)

A felbujtás létét perújítás keretében szeretném cáfolni amár 12. éve tartó jogérvényesítési küzdelmem révén, mivel számomra az I-fokú ítéletből vált ismertté, hogy felbujtás elkövetéséért tartanak bűnösnek és erre szabtak ki 30 éves büntetést. Máig ismeretlen számomra, hogy „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” kiterjedően bujtottam volna fel a tettest a saját pénze visszaszerzésére és hogy lett mindebből felbujtás az ítéleti bűncselekményekre. Ezer beadványban tettem már fel a kérdést az eljáró ügyészeknek, hogy nevesítsék, hogy találkoztak-e valahol a felbujtás jogellenes magatartásával a rábírással és/vagy felhívással, de eddig egyetlen ez irányú eljárásjogi kérdésemre sem adtak választ, mert nem tudnak ilyen cselekményt nevesíteni, mert nincs. Ennek ellenére nem tettek indítványt a felbujtás alóli felmentésemre. Ez is súlyosan sérti az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogaimat. Az I-fokú ítélet óta nem kaptam lehetőséget, hogy az újabbnál újabb bizonyítékokkal, majd a 2011 végén előkerült autólopások bűnjelével, a 2012.01.18-án a titkosítás alól nagy nehezen feloldatott az ügyről tett feltáró vallomással, a 2017.11.24-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) állásfoglalásával, új és a Be. 408. § (4). bekezdés szerint törvényileg új bizonyítéknak minősülő tanúk vallomásaival nyitott bizonyítási eljárásban védekezhessenek az általam az I-fokú ítéletből megismert felbujtás ellen.

Ez a helyzet alapjaiban sérti az alaptörvény XV. cikk (1); XXVIII. cikk (1) és (7). bekezdéseinek előírásait, a törvény előtti egyenlőséget, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a védekezéshez való jogot és az érdemi jogorvoslathoz való alkotmányos jogokat! Senkit sem lehet egy jogállamban törvényes vád nélkül elítélni és fogvatartani, esetemben mégis ez a jog és tényhelyzet.

FIGYELEMRE MÉLTÓ AB JOGI ELŐZMÉNYEK:

13/2014. (IV. 18.) AB határozat

[51] 2.1. Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban jogvédelmi szerepe van, mert az Abtv. 26-27. §§ rendelkezései értelmében **az a feladata, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen.** Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. **Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését a bírói döntések ellenőrzésén keresztül utolsó belföldi fórumként végső soron maga garantálja** {8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [55], 25/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [48]}.

3265/2014. (XI. 4.) AB határozat

[45] Az Alkotmánybíróság akkor tud az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasznak helyt adni, ha a bírósági jogértelmezés és **jogalkalmazás hibája olyan mértékű, hogy az az Alaptörvényben biztosított valamely jog sérelmét idézi elő.**

25/2013 (X.4) AB határozat

[37] „...Éppen ezért a bűnügyek esetében különös jelentőséghez jutnak a bírósági eljárás tévedéseit reparáló rendkívüli jogorvoslati szabályok, illetve e szabályok értelmezése és érvényesítése. A büntetőjogi szankciórendszer megtorló és a terhelt alkotmányos alapjogait súlyosan korlátozó jellege miatt az Alkotmánybíróság arra a felismerésre jutott, hogy **a bírói döntés jogerejének tisztelete semmiképpen nem élvezhet előnyt** az anyagi igazság érvényesülésével szemben azokban az esetekben, amikor a **bűnügyekben ítélező bíróságok a terhelt hátrányára vétenek hibát a jogalkalmazásban, avagy a releváns tények rekonstruálásában tévednek.**

[38] 4.2. Az Alkotmánybíróság a korábban vázoltak felidézése mellett megállapítja, hogy a pártatlanság elve olyan garanciája az alkotmányos büntetőeljárásnak, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és egyúttal az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdésének védelme alatt áll. Ennek megfelelően a büntetőügy pártatlan elbírálásának hiánya, illetve a kizárási szabályokban előírtak megszegése az alkotmányos büntetőeljárás egyik garanciájának olyan súlyú megsértését jelentheti, amely nemcsak a konkrét ügy kimenetelére lehet döntő hatással, de ezen túlmenően egyúttal képes megingatni az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, illetve a bíróság döntéseinek tekintélyét is.(!) Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben azt is hangsúlyozza, hogy a kizárási szabályok hatékony alkalmazása azért is kiemelten fontos, mert a pártatlanság hiányának feltárása az esetek döntő részében nem feltétlenül érdeke a feleknek. **Másként fogalmazva az ügy valamilyen titkolt körülménnyel összefüggő elfogult megítélését követően az ítélező érdeke, hogy az elfogultság okát jelentő körülmények titokban maradjanak, azokra ne derülhessen fény.** Éppen ezért mind a jogszabályi környezettel szemben, mind pedig a konkrét ügyekben szükséges annak a szigorú mércének az érvényesítése, amelynek értelmében az ügyek pártatlan megítélésén túl az ítélező bíróságnak a pártatlanság látszatát sem szabad elveszítenie. [Ezzel összhangban lásd: EJEB, Piersack kontra Belgium, (8692/79), 1982. október 1., 30. bekezdését.]

23/2014. (VII. 15.) AB határozat

[44] Az Alkotmánybíróság már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította - és ma is irányadónak tekinti -, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek. (ABH 1992, 59, 65.) A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága, a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogi normák, jogintézmények egyértelműsége. {38/2012. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [84]; 3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [13] és [16]; 3106/2013. (V. 17.) AB határozat, Indokolás [8]; 24/2013. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [48]}.

Részlet a 23/2014. (VII. 15.) AB ügy bírói indítványából:

„... A bíróság tehát nem mellőzheti az alkotmányos rend szerint megalkotott törvények alkalmazását, azokat nem értelmezhetik önkényesen.”

7/2013. (III. 1.) AB határozat

[24] 1.1. **Az eljárás tisztességének** alkotmányos követelmény rendszerét a 2011. december 31-éig hatályban volt Alkotmány 57. § (1) bekezdése úgy fogalmazta meg, hogy „a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezéseit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.” A tisztességes eljárás **alkotmányos előírásának lényeges tartalmát tekintve** 2012. január elsején hatályba lépett Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a korábban hatályban volt Alkotmány 57. § (1) bekezdésével **azonosan rendelkezik**, amikor kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

ÉSZREVÉTELEK a Kúria 2017.05.17-i Bpkf.I.55720176 számú döntésére vonatkozóan:

//Az Alkotmányos jogsértéseket az INDOKLÁSI részben az itteni észrevételek megtétele után fejtem ki.//

II.

- [2] Tekintve, hogy az elsőfokú ítélet tárgyalás nélküli jogerőre emelése után a 24. perújítási kérelem ellenére sem lett még megnyitva a bizonyítási eljárás, a felajánlott perújítási bizonyítékok NEM ÍTÉLT ADATOK. A perújítási kérelem 8 témaköre külön-külön is perdöntő perújítási bizonyítékokat és perújítási okokat tartalmaznak.
- [4] Szerintem jogosan sérelmezem, hogy a vád és a bizonyítás tárgyává nem tett felbujtásért ítétek el. (Aminek a jogellenes cselekvése nem is létezik.)
- [5] A Fővárosi Ítéltábla bírójának elfogultsági lehetőségét több kézzelfogható dolog támasztja alá. Rendőri bűncselekmények fedezése miatt vele szemben tett feljelentésem, ami szakmailag és emberileg is megbélyegezte. Továbbá az elutasítás hangneme, megjegyzései, a perújítási témakörök kéréseinek önkényes lefordítása, majd saját képzeteinek elutasítása ez mind-mind az elfogultság kézzelfogható bizonyítéka. Ez sérti a Bjt. 36. § (1); (2); 37. § (2). bekezdés idevonatkozó törvényi előírásait is.
- [6] Vádhoz kötöttség elvének megsértését minden kétséget kizáróan igazoltam. A NAIH Elnökének állásfoglalása jogszerű, jogállamban még ilyen állásfoglalásra sincs szükség ahhoz, hogy kivizsgáljanak egy olyan bejelentést, ami arról szól, hogy az ítéleti bűncselekmény jogellenes cselekvése terhelési, vád és ítéletindoklási szinten sem létezik.
- [7] Nem 3 vallomásra hivatkozom, hanem 2+7-re 11+60=71 oldalnyi jegyzőkönyvre. Valóban 3 fájlba lett felmásolva, viszont az itt leírtak is azt bizonyítják, hogy még a Kúria eljáró bírói sem nyitották meg a fájlokat, mert ha megtették volna, akkor szembesülnek azzal, hogy a fájlokba 9 db folytatólagosan felvett vallomás jegyzőkönyve lett beszkenelve.
- [8] 78 db iratellenes állítás számolható össze rám vonatkozóan a vádbeszédben, amit táblázatos rendszerbe szerkesztve mellékletként csatoltunk CD-n a perújítási kérelemhez.
- [9] Úgy vélem, hogy mindenki kifogásolná azt, amikor egy ítéltáblai bírói tanács önkényesen fordítja le a perújítási kérelem témaköreit, majd az így kiforgatott valamit utasítja el a valódi perújítási bizonyítékok értékelése helyett.
- [10] Az [5]. pontnál kifejtettek ide is vonatkoznak.
- [11] Példás pontosságú ügyvédi fellebbezés jogilag és ténybelileg minden ponton megcáfolta a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntését.
- [12] Jogállami alkotmányos követelmény lett volna helyt adni a perújítási kérelemnek!
- [13] A Legfőbb Ügyészségnek Alkotmányos és törvényi feladata a jogvédelem! Sajnos ügyemben ezt alapjaiban vették semmibe és sértették meg.
- [14] A Legfőbb Ügyészség szerint nem számít, hogy a vádhoz kötöttség elvének megsértésével ítétek el.
- [15] A Legfőbb Ügyészség szerint nem számít, ha első fokon elfogult volt a bíró, mert másodfokon már nem ők járnak el. **(Érdekes jogállami álláspont ez bármely ügyészség részéről!)**
- [16] A Legfőbb Ügyészség szerint helyes, hogy ebben az ügyben a tűzvizsgálati szakértői szakvéleményt a szakkérdések válaszainak vonatkozásában sem értéklik. (Ez nonszensz) Szerintük nem kell tisztázni az alapügyben nem tisztázott szándékegység határait sem!
- [17] A Legfőbb Ügyészség szerint az elmeszakértők szakvéleményét sem kell bizonyítási körbe vonni, mert az mind mellettem szól. (6 különböző elmeszakértői szakvélemény állapította meg teljesen egybehangozóan, hogy a tettes felelősségvárító jeleket mutat.)
A perújítási kérelem IV. témakörében lévő [REDACTED] vonatkozó ÚJ bizonyítékokat pedig újramérlegelésnek tartja annak ellenére, hogy számomra is most vált ismertté. A titkos jegyzőkönyveket pedig el sem olvasták, a felhasználási jogom megtagadásával nem is foglalkoznak. (Még a végén kiderülne, hogy a jogosultaktól történt hozzáférhetetlenné tétel megtörtént és tényleg megvalósította a régi Btk. 221. § egyik tényállását amiben [REDACTED] felmentette a nyomozókat.)
- [18] A Legfőbb Ügyészség úgy kéri az elutasítás helybenhagyását, hogy arról hallgat, hogy az egész eljárás alatt az egész ügyre kiterjedően végig kötött a titoktartási kötelezettség, mintha ez nem is lett volna külön tárgya a perújítási kérelem VI. témakörének.

III.

- [19] Az ügyvédi fellebbezésről azt állítani, hogy „nem volt megalapozott” jelentős szakmai és erkölcsi kérdéseket vet fel a Kúria eljáró bírói tanácsára nézve, mert amennyiben ezt nem tartják megalapozottnak, akkor az azt jelenti, hogy önkényesen válogatnak, hogy mit tartanak annak és mit nem.
- [20] Lehet, hogy nem perújítási bizonyíték, de az biztos, hogy hatályon kívül helyezési ok az, hogy olyan felbujtásért ítétek el, ami nem lett a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává téve és a jogellenes cselekvése nem is létezik. Amikor ezzel az új bizonyított tényvel szándékosan nem akarnak foglalkozni az SÚLYOSAN SÉRTI AZ ALAPTÖRVÉNYI ALKOTMÁNYOS JOGOKAT!

- [21] Ebben a bekezdésben leírtak csak akkor lennének elfogadhatóak, ha a Be. 417. § (3) törvényi kötelezettségnek eleget tettek volna. Mert amennyiben nem, akkor az elutasítás felveti, hogy saját maguk valósították meg a Btk. 304. § szerinti bűncselekményi tényállást.
- [22] [26] A perújítási kérelem első és a negyedikől – nyolcadik témakörig felajánlott perújítási bizonyítékok témakörönként külön-külön teljesítik mindhárom kritériumot!
- [27] Ebben a bekezdésben leírt érvelés teljesen alaptalan és ellentétes a perújítási kérelem nyolc témakörének perújítási bizonyítékaival.
- [29] A jogerős ítéletek velem kapcsolatos állításai – a személyes adataimon kívül – iratellenes és téves vádbeszédi állítások átvételei. Továbbá egyetlen szót sem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy én „HOL-MIKOR-MI-VEL-MIRE” kiterjedően követtem volna el az ítéleti felbujtást az ítéleti bűncselekmények vonatkozásában. A perújítási kérelem I. témakörében és a IV. témakörben csak és kizárólag olyan perújítási bizonyíték lett felajánlva, ami eddig soha nem lett beadva. A szakértői szakvélemény nem is létezett, [REDACTED] elentése pedig nem volt ismert.
- [30] **A Kúria egyetértett az alkotmányos jogokat sárba tipró Fővárosi Ítéltáblai végzéssel.**
- IV.**
- [31] Az Alkotmánybíróság a 36/2013. (XII. 5.) AB határozat [48]. bekezdésében is leírta, hogy: „*el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.*”
- [32] Nem én voltam elfogult [REDACTED] bírónővel szemben, hanem ő állt rajtam bosszút a velem szemben tett büntetőfeljelentésem miatt. Jogászok számára kétség sem férhet hozzá, hogy az elutasítás minden szakmaiasságot nélkülöz és aki ismeri az előzményeket az tudhatja, hogy az elutasítás nem más, mint bosszú. Pótmagánvádlóként bíróság elé állítottam az ügyben eljáró nyomozókat, akik a jogosultaktól hozzáférhetlenné tették az ügyről tett feltáró vallomásaimat és a bírónő a bűncselekmények kézzelfoghatósága ellenére felmentette a nyomozókat. Ezért feljelentettem bűnpártolásért és hivatali visszaélést. (A bíró felelősségre vonásának elmaradása már más kérdés.)
- [33] A 25/2013 (X.4) AB határozat [37] – [38]. bekezdése is cáfolja a Kúria véelmét az ilyen helyzetekről.
- [34] A perújítási kérelem önkényes lefordítása és az így felállított nézet elutasítása az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének megtagadását jelenti! Sérti a **Bjt. 36. § (1); (2); 37. § (2).** bekezdés törvényi előírásait.
- [35] A Békés Megyei Ügyvédi Kamara Elnöke az Ügyvédvilág 2017/2-es számában „Össztűz alatt a bírói kizárással” címen 4 oldalas cikkben fejtette ki, hogy ami ma alkotmányellenes az tegnap is az volt. (Nem az Alkotmánybíróság megállapításának napjától válik valami alkotmányellenessé. Nem az Alkotmánybíróság konszekrálja alkotmányellenessé a helyzeteket, hanem az alkotmányellenes helyzetekről az Alkotmánybíróság mondja ki hivatalosan, hogy az alkotmányellenes.)
- [36] Kizártnak tartom, hogy az Adatvédelmi Ombudsman ne lenne illetékes közérdekű adatigénylés kérdésekor állást foglalni abban, hogy a bűnügyi adatok adatkezelője köteles-e eleget tenni az Infotv törvényi előírásainak. A 2011. évi CXII. tv 53. § (3)/a, pontja nem arról szól, hogy bűnügyi adatok adatkezelésére ne vonatkozna az Infotv vagy ne vonatkozna a NAIH hatásköre bűnügyi adatok adatkezelőjére, ha az adatkezelő egy bíróság és a bűnügyi adatok nem mások, mint egy jogerős ítélettel lezárt ügy iratai.
- [37] **A Kúria súlyos és sorozatos Alaptörvényi alkotmányos jogsértések sorával teljesen önkényesen, jogállami legfelsőbb bírói fórumhoz abszolút méltatlanul utasította el a perújítási kérelmem elutasítása miatti fellebbezéseket és ezzel a perújítás elrendelését, az ítélet hatályon kívül helyezését.**

A Kúria 2017.05.17-i Bpkf.I.55720176 számú döntésével megvalósított Alaptörvényi alkotmányos jogsértések sorát az itt következő INDOKLÁS fejezetben fejtem ki részletesen.

Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja a bírói ítéletek tartalmát azon szempontokból, hogy a tényállás megállapítása vagy a mérlegelés helyes volt-e. Véletlenül sem ezt kérem akkor, amikor a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésének Alaptörvényi alkotmányos jogokat sértő igazolásához alapügyi, peradati, illetve ítéletindoklási részeket idézek vagy hozok fel. Mindez kizárólagosan az Alaptörvényi alkotmányos jogokat sértő joghelyzetek bemutatására szolgál a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése vonatkozásában Ebből adódóan kérelmem a Tisztelt Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) AB határozat [49]¹. bekezdésében megfogalmazottakra figyelemmel került elkészítésre. Úgy vélem, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdés érvényre juttatása a Tisztelt Alkotmánybíróságra is vonatkozik. Erre alapozva várom a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntésének és a Kúria Bpkf.I. 557/2017/6 számú döntésének megsemmisítését.

¹ [49] 1.3. Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban jogvédelmi szerepe van, mert az Abtv. 26-27. § rendelkezései értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben biztosított alkotmányos alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen.

INDOKLÁS

1, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7). bekezdésébe való ütközése:

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

I, III, IV. kérdések: Vádhoz kötöttség elvének a megsértése:

A Kúria Bpkf.I.557/2017 számú eljárásában nem talált semmi kifogásolni valót a perújítási kérelmünk III. témakörében szerepeltetett és új bizonyítékkal alátámasztott vádhoz kötöttség elvének megsértésével hozott felbujtás miatti ítélet vonatkozásában. Lehetséges, hogy ez a joghelyzet nem perújítási ok, de az vitathatatlan, hogy az egyik legjelentősebb törvényi hatályon kívül helyezési ok, amit minden jogállamban érdemileg kell kivizsgálni és fennállása esetén azonnali jogorvoslatot kezdeményezni. (Pl. Be. 417. § (3)) Láthatóan erre annak ellenére nem került sor, hogy a joghelyzet fennállása 3 egyszerű eljárásjogi kérdéssel tisztázható:

1. A Fővárosi Bíróság 6.B.262/2003/193. számú ítélete szerint milyen bűncselekményi magatartásért szabták ki velem szemben az életfogytig tartó fegyházbüntetést?

Ítélet indoklás 2. oldal (2). bekezdés: „**Bűnös** emberölés büntetében, **mint felbujtó** és közveszély okozás büntetében, **mint felbujtó.**”

2. Ebben az ügyben a Fővárosi Főügyészség emelt-e vádat az ítéleti felbujtás miatt?

A Fővárosi Főügyészségről [REDACTED] írta le 2016. január 05-én, hogy:

„Mint ahogy azt korábban, a 2015. október 27. napján kelt átiratomban részletesen leírtam önnek, hogy AZ ÜGYÉSZSÉG sem az eredeti vádiratban, sem a tárgyalás során benyújtott végindítványban NEM MINŐSÍTETTE AZ ÖN CSELEKMÉNYÉT FELBUJTÁSNAK”

3. A Fővárosi Bíróság 6.B.262/2003.bü tárgyalási jegyzőkönyve tartalmaz-e bárhol olyan peradatot, hogy az ítéleti bűncselekményekre történő rábírás és/vagy felhívás „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” kiterjedően történt volna meg?

Az alapügy teljes ügyismerete szerint kijelentem, hogy semmilyen rábírói és/vagy felhívói cselekvőség leírása nem lelhető fel a peradatokban, mert nem történt felbujtás. ("Csak" 244 oldalt kell leellenőrizni.)

A Fővárosi Ítéletábrla és a Kúria sem egy olyan egyszerű vizsgálatot folytatott le, hogy létezik-e a tárgyalási jegyzőkönyv 244-oldalán bármilyen rábírói magatartás. A „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” részkérdésekre keresett adatok léte vagy nem léte a tárgyalási jegyzőkönyv 1-től 244-oldaláig azt mutatja meg, hogy a vád és/vagy a bizonyítási eljárás tárgyává lett-e téve az ítéleti felbujtás jogellenes cselekvősége vagy nem. Ezen kérdésre kapott válasz azt mondja meg, hogy itt törvényes vád alapján tisztességes eljárásban vagy a vádhoz kötöttség elvének a megsértésével született-e a felbujtás miatti ítélet. Amennyiben a bizonyítási eljárás tárgyává sem lett téve rábírói cselekvőség, akkor szóba sem jöhet a Be. 2. § (4). bekezdése szerinti vádtól eltérő minősítés alkalmazásának a lehetősége. A bíró még egy esetleg létező magatartást sem ítélt meg mindaddig, amíg azt nem teszik a vád és így a bizonyítási eljárás tárgyává. Ez jogállami követelmény!

Az ítéletekre történő felbujtói cselekvőség SEHOL sincs leírva vagy nevesítve. Kérdés formájában sem hangzik el az ügyészségtől vagy a bíróság részéről, hogy én felbujtottam-e bármikor-bármire a tettest. Még hivatkozást sem találunk arra, hogy „HOL-MIKOR-MIVEL-MEIRE” kiterjedően került volna sor az ítéleti bűncselekményekre történő rábírásra és/vagy felhívásra. Még a vélelmezett "ötletadásra" sincs adat, hogy arra „HOL-MIKOR-MILYEN” szövegkörnyezetben került volna sor. A felbujtotta, rávette, kialakította a bűnös szándékot szavak nem többek, mint a felbujtás szinonimái, a Btk. szerinti felbujtás bűncselekményének különböző szavakkal történő megnevezése ÉS NEM az én (Kovács Zsolt) CSELEKVŐSÉGEMNEK NEVESÍTÉSE, hogy ebből bármit „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” kiterjedően követtem volna el. Konkrétan megállapítható és kijelenthető, hogy ebben az ügyben nem történt felbujtás, mert a felbujtás jogellenes magatartása terhelési, vád és ítéletindoklási szinten sem létezik.

Felbujtás sokféle képpen történhet: pénzzel, zsarolással, megfélemlítéssel, megfelelő motivációval, DE itt egyetlen ilyen sem találunk!!! Ebben a jog és tényhelyzetben a válaszok alapján állapítható meg hivatalosan, hogy nem lett a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává téve a felbujtás ezért hivatalosan is el kellett volna ismernie a Kúria eljáró bírói tanácsának, hogy a felbujtás miatti ítéletre a vádhoz kötöttség elvének megsértésével került sor és ezen okból nem csak a Fővárosi Ítéletábrla, hanem az elsőfokú ítéletet is hatályon kívül kellett volna helyezni vagy a Be. 417. § (3) törvényi előírás szerint „jogorvoslat a törvényesség érdekében” nevű eljárást kezdeményezni a Legfőbb Ügyésznél. Láthatóan egyikre sem kerítették sort.

Véleményem szerint itt a Kúria döntése az itt bizonyítottak szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1); (3); (7) bekezdését és jogsértéseivel semmibe vette az Alaptörvény R) cikk (1)-(3) bekezdéseit.

Felbujtás: A felbujtás konkrét és speciális törvényi magatartása a RÁBÍRÁS!² Itt viszont tényként jelenthető ki, hogy nem található semmilyen „rábírói” magatartás leírása. Sehol sincs olyan peradat, hogy mivel történt volna meg az ítéleti bűncselekményekre történő rábírás. Külön kértük az ügyészséget és a bíróságot, hogy keressenek és nevesítsenek rábírói és/vagy felhívói magatartást az ítéleti bűncselekményekre, és ha nem találnak, AKKOR ismerjék el, hogy egy olyan bűncselekményért ítélték el 30 évre ami nem is létezik. Csak tisztesség és becsület kérdése lett volna eleget tenni a kérésnek.

Rábírni sokféleképpen lehet valakit valamire. Például pénzzel, zsarolással, megfélemlítéssel esetleg komoly motivációval. Itt viszont nincs semmilyen „rábírói” magatartás. Nem elég azt mondani, hogy „felbujtotta” vagy „rábírta”, hiszen ezek csak a Btk szerinti jogi meghatározások arra, hogy aki ilyet elkövet és az elkövetett cselekmény kézzelfoghatóan nevesíthető, akkor az a személy ezen bűncselekményért elítélendő. Önmagában a „felbujtotta” vagy „rábírta” szavak még nem a cselekmény leírásai! Ezért az **Alaptörvény szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos jog miatt** vizsgálni kellett volna, hogy a bizonyítási eljárás során rá lett-e kérdezve erre a bűncselekményi magatartásra, hogy „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” kiterjedően került volna erre sor. A tárgyalási jegyzőkönyv 1-től 244 oldala rögzíti a teljes bizonyítási eljárást. Amennyiben a 244 oldalon fellelhető, hogy az ügyészség és/vagy a bíróság erre vonatkozó kérdéseket tett fel és válaszokat kapott és így a bizonyítási eljárásban találtak rábírói cselekvőseget, akkor minden rendben van, mert a Be. 2. § (4) szerint a bírónak joga van a vádtól eltérően minősítésre, de csak a bizonyítás tárgyává tett létező cselekmény esetében.

Amennyiben kérdések sem lettek feltéve a felbujtás cselekvőségére, hogy arra „**hol-mikor-mivel-mire**” kiterjedően került volna sor és továbbra sincs semmilyen rábírói magatartás, akkor hivatalosan is el kell ismerni, hogy a felbujtás miatti ítéletre a vádhoz kötöttség elvének megsértésével került sor.

Azt már tudjuk az ügyészségtől, hogy az ügyészség nem emelt vádat felbujtás miatt.³

Ötletadás: ez nem rábírás, de vizsgáljuk meg, hogy létezik-e a vélelmezett ötletadás vagy ez sem más ebben az ügyben, mint egy verbális fantom fogalom.

Amennyiben a bizonyítás tárgyává lett volna téve, akkor szerepelnie kell olyan kérdéseknek, hogy erre a vélelmezett ötletadásra „HOL-MIKOR-MIVEL-MILYEN” szöveggörnyezetben került volna sor. Ha nem szerepel még kérdésként sem, akkor nem lett a bizonyítás tárgyává téve, tehát ha erre alapították volna a felbujtás ítéletét, akkor a vádhoz kötöttség elvének megsértését ebben az esetben is hivatalosan kell elismerni. Amennyiben az "ötletadás"-sal is az a helyzet, hogy csak szó formájában létezik és adat sincs arra, hogy erre „**hol-mikor-mivel-milyen**” szöveggörnyezetben került volna sor, akkor bebizonyosodik, hogy nem is volt „ötletadás”, mert ha valóban létezett volna ilyen, akkor konkrét adatok állnának rendelkezésre, hogy „hol-mikor-miket” mondva került volna erre sor. Mivel erre vonatkozóan sincs peradat, ezért ebben az ügyben szóba sem jöhet az, hogy az én ötletemre követhette volna el a tettes a saját bűncselekményét, mert az önbíráskodás eleve tényállási eleme a vádiratnak és az ítéletindoklásnak is. Márpedig ebben az ügyben tényként jelenthető ki, hogy kérdés sem lett feltéve arra vonatkozóan sem, hogy erre a vélelmezett az "ötletadásra" „**hol-mikor-mivel-milyen**” szöveggörnyezetben került volna sor.

Tény, hogy arra sincs peradat, hogy a „rábírás” vagy az „ötletadás” mire terjedt volna ki. Erre sem folyt vizsgálat, még kérdés sem lett erre vonatkozóan feltéve. Ellenben vádirati és ítéletindoklási tényállás az önbíráskodás! Erre lehetett volna alkalmazni a Be. 2. § (4). bekezdés szerinti vádtól eltérő minősítést! A felbujtásra biztosan nem.

Ilyen jog és tényhelyzet esetén minden jogállami bíróság alkotmányjogi feladata, hogy érvényt szerezzen a terhelt jogorvoslati jogának egy új tisztességes eljárás biztosításával, ahol nyitott bizonyítás keretében törvényes váddal szemben védekezhet. Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésével pontosan ezeket az alkotmányos jogokat tagadta meg tőlem és ezzel a 25. cikk (1) bekezdés előírását magára nézve. A döntés indoklásának III és IV fejezetében leírt érvelései alaptalanok és súlyosan jog és törvénysértőek.

Véleményem szerint itt a Kúria döntése az itt bizonyítottak szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdését és jogsértéseivel semmibe vette az Alaptörvény R) cikk (1) - (3) bekezdéseit.

² Régi Btk. 21.§ a felbujtó: „**A RÁBÍRÁSNAK kifejezettnek és egyértelműnek kell lennie.**” Komm.: Mind a részes, mind a tettes magatartásának szándékosnak kell lennie. A részes nem felel sem a szándékon túli eredményért, (Btk. 15. §) sem a tettes által megvalósított mennyiségi, illetve minőségi túllépésért.

Új Btk. 14. § (1) Felbujtó az, aki más bűncselekmény elkövetésére szándékosan RÁBÍR.

³ Budapest, 2016. január 5. [REDACTED]

„Mint ahogy azt korábban, a 2015. október 27. napján kelt átiratomban részletesen írtam le önnek, hogy az ügyészség sem az eredeti vádiratban, sem a tárgyalás során benyújtott végindítványban **nem minősítette az ön cselekményét felbujtásnak.**”

2, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény XXVIII. cikk (1); (3); (7). bekezdésébe való ütközése:

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

II. kérdéshez: Be. 375.§ (1) bekezdés vége szerinti abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok léte:

Titoktartási kötelezettség:

Tőlem az alábbiakat kérte az eljáró bíró az első tárgyalásom elején:

Tjvk. 29. oldal (1): „A tanács elnöke tájékoztatja II. r. vádlottat, hogy ami esetleg államtitkot képezhet, NEM KERÜLHET SZÓBA, erre vonatkozóan a felmentések nem érkeztek meg.”

Minden titkos volt 2012.01.18-ig. Hisz a vallomásaim titkosítása által engem is kötött a titoktartási kötelezettség, ami mindenre kiterjedt. Főleg a bűncselekmény **előzményeire**, a bűncselekmény **kiváltó okára**, a bűncselekmény **részleteire**, a **tettes bűncselekmény előtti-utáni viselkedéseire**, a tettes különböző bűncselekmény terveiről való lebeszéléseimre. Az 1995. évi LXV tv. 17. § (1) bekezdés szerinti felmentés soha nem lett megkérve, és nem lett megadva. Ettől minden terhelti kihallgatásom a Be. 78. § (4). bekezdés szerint tiltott módon felvettnek minősül, de eddig ezzel a törvényi hatályon kívül helyezési okkal sem foglalkozott senki hivatalosan.

Eljárásjogi tény, hogy **igilag** nem beszélhettem azon ügy részleteiről, amiben engem elítéltek! Nem beszélhettem a gyújtogatás kiváltó okáról, nem beszélhettem a gyújtogatás részleteiről, nem beszélhettem a gyújtogatást elkövető XXXXXXXXXX bűncselekmény előtti és utáni magatartásáról sem! Módom és lehetőségem sem volt a perdöntő tényeket a 18321-8-2001/227-004. Tük. jegyzőkönyv tartalmával **igazolni! Ezáltal eljárásjogi tény, hogy teljesen lehetetlen helyzetben voltam az alapeljárások során.** Az elsőfokú eljárás óta nem volt nyitott bizonyítási eljárás, így mód és lehetőség sem volt érdemben védekezni az ítéleti téves vélelmekkel szemben. Konkrétan megállapítható, az alapeljárásokban sérült az Alaptörvény XV. cikke és a XXVIII. cikk (1), (3) bekezdés szerinti alkotmányos jogom. Továbbá a **Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6** számú döntésével és a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntésével súlyosan sérült az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdése szerinti jogorvoslati jogom.** Továbbá a döntés jog és törvénysértései alapján itt is megállapítható az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének megsértése.

A **Be. 78. § (4). bekezdése** szerint: „*Nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg.*”

Hiába tartom én fenn minden szavamat, minden állításomat, **itt az a lényeg, hogy állításaimat nem tudtam igazolni** és az egész eljárás alatt egyetlen törvényes kihallgatásra sem kerülhetett sor!

Be. 375. § (1) „...az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha ...amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására. Ilyennek kell tekinteni különösen, ha a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megsértették, **AZ ELJÁRÁSBAN RÉSZT VEVŐ SZEMÉLYEK A TÖRVÉNYES JOGAIKAT NEM GYAKOROLHATTÁK, VAGY EZEK GYAKORLÁSÁT KORLÁTOZTÁK.**”

A Bszi 2. § (2) bekezdés szerint a törvényi előírásnak még a Kúria bíráinak is érvényt kell szerezni! Főleg nekik, mint a normál bíróságok legfelsőbb szervének. A **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntésével nem szerzett érvényt a törvényes és az Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogaimnak. Döntésével semmibe vette az Alaptörvény 25 cikk (1) bekezdésében lefektetett alkotmányos feladatát. **Az alkotmányos jogsértések kézzelfoghatósága legtöbb esetben a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzés [19] bekezdésére vonatkozik, mivel sem a perújítási kérelem, sem az ügyvédi fellebbezés nem lehet alaptalan az alkotmányos jogok jogérvényesítését kérő részei vonatkozásában.**

Véleményem szerint itt a Kúria döntése az itt bizonyítottak szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdését az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének megsértésével együtt. Jogsértéseivel semmibe vette az Alaptörvény R) cikk (1)-(3) bekezdéseit.

**3, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény
XXVIII. cikk (3). bekezdésébe való ütközése:**

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

V. kérdéshez: Be. 373.§ (1)/III/a, b, pontok szerinti abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok léte:

Az **ítéletindoklás** 1-től 44-oldaláig sorszámozott lapjain a „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” részkérdésekre keresett adatok léte vagy nem léte azt mutatja meg, hogy egy létező bűncselekményi cselekvőség miatt lettem-e elítélve felbujtásért, vagy a Be. 373. § (1)/III/a, és b, pontjai szerinti abszolút törvényi hatályon kívül helyezési okok állnak fenn ítéletem vonatkozásában. A vádhoz kötöttség elvének megsértésénél 1-3 pontban nevesített kérdések válaszai itt is megmutatják, hogy megtörtént-e az itt hivatkozott Be. 373.§ (1)/III/a, b, pontok szerinti abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok vagy nem. Mi az ítéletindoklásban sem találtunk egyetlen olyan cselekvőség nevesítését sem ami általam elkövetettként nevesítene bármilyen rábírói magatartást. Külön kértük az eljáró Legfőbb Ügyészségtől és a Kúria eljáró bírótól, hogy keressenek válaszokat a „HOL-MIKOR-MIVEL-MEIRE” kiterjedően kérdésekre, mert amennyiben ők sem tudnak ilyen felbujtói cselekvőséget nevesíteni akkor nem létezik az ítéleti felbujtás bűncselekménye és akkor fel kell menteni a nem létező felbujtás nagyon is létező ítélete alól.

A felbujtotta, rávette, kialakította a bűnös szándékot szavak nem többek, mint a felbujtás szinonimái, a Btk. szerinti felbujtás bűncselekményének különböző szavakkal történő megnevezése ÉS NEM AZ ÉN CSELEKVŐSÉGEMNEK NEVESÍTÉSE, hogy ebből bármit „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” kiterjedően követtem volna el. Eleve az I-fokon eljáró bíró (Tjvk. 117. oldal utolsó bekezdés) az I-fokon eljáró ügyész (Tjvk. 228. oldal (5) bekezdés) majd a Fővárosi Ítéltábla (3.Bpi.10964/2008/18 4. oldal (5). bekezdés 4. sortól) egységesen jelentették ki, hogy részemről még felhívás sem történt arra, hogy I.r. tettes embert öljön. Márpedig így fenntarthatatlan az emberölésre történő felbujtás miatti ítéletrész. További tény, hogy az ítéleti emberölésre és közveszély okozására semmilyen rábírói vagy felhívói magatartásom SINCS! Ellenben van 6 db konkrét és kézzelfogható pszichológusi szakvélemény, ami egybehangzóan állítja I.r. tettesről, hogy felelősségváró attitűdjei dominálnak. Felelősségvárói magatartása pedig kizárólagosan csak rám nézve van, ami először egy passzív jelenlétről majd egy ötletadásról szól úgy, hogy soha egyetlen egyszer sem említi meg, hogy arra „**hol-mikor-milyen**” szövegkörnyezetben és mire kiterjedően került volna sor. Sőt, először elmondja, hogy „*nem is gondolt bele, hogy nagyobb baj történhet, mint amit ő*”

hogy maga a tettes írta le, hogy én (Kovács Zsolt) nem bujtottam fel őt az ítéleti bűncselekményekre! Ezek nem olyan dolgok, amikkel ne kellett volna foglalkoznia az eljáró bírónak.

Sehol sem szerepel az ítéletindoklásban, hogy a „rábírási” vagy az „ötletadás” mi által (révén) terjedt volna ki az ítéleti bűncselekményekre? A kiinduló pont az, hogy a vádirat és az ítélet tényállása szerint I.r. 4 millió forintot adott a sértettnek és ezt akarta visszaszerezni. Ebből a célból került sor a tettes által egyedül elkövetett gyűjtogatásra. Peradati szinten sincs olyan cselekvőség, ami erre vagy ennél többre bírta volna rá I. r. tettest. Meg sem lett kérdezve, hogy én II.r. Kovács Zsolt tettem-e olyan kijelentést, hogy hova és mennyi benzint öntsön ki és gyűjtsen meg a tettes. Tekintve, hogy még erre sem lett rákérdezve tényként jelenthető ki, hogy itt több szóba sem jöhet, mint az, hogy a tettes saját elhatározásból önbíráskodási céllal követte el a bűncselekményét. Így akart ráijeszteni a sértettre, hogy az adja vissza a részére átadott 4 millió forintot.

Tényként jelenthető ki, hogy az ítéletindoklás nem tartalmazza az ítéleti felbujtás jogellenes cselekvőségét (Be. 373. § (1)/III/a), ellenben minden részletében tartalmazza a tettes önbíráskodási cselekvőségét annak okát és részleteit. (Be. 373. § (1)/III/b.) Ezért az ítélet vonatkozásában fenn áll a Be. 373.§ (1)/III/a, b, pontok szerinti abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok aminek megállapítására és jogorvoslatára Alaptörvényi szinten is a bíróság a kötelezett.

Be. 373. § (1)/III/ **a**, az indoklási kötelezettségének nem tett eleget,
 b, az indoklás a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes

Véleményem szerint itt a Kúria döntése az itt bizonyítottak szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését és jogsértéseivel semmibe vette az Alaptörvény R) cikk (1)-(3) bekezdéseit.

Kérem, tekintsék meg az ítéletindoklás táblázatba foglalt részeinek idevonatkozó részeit a mellékletünkben. (M/ „I-fokú ítéletem felbujtásra vonatkozó részeinek elemzése táblázatosan” néven mellékelve.)

4, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2). bekezdésébe való ütközése:

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

VI. kérdéshez: Alaptörvény XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő:

Perújítási kérelmünk I, témaköre tartalmazta a szándékegység tisztázásához perdöntő jelentőségű kérdések feltevését egy tűzvizsgálati szakértőhöz és a szakértő szakvéleményben megadott válaszait. Ezen témakörnek és perújítási bizonyítékként való elutasításának azért van perdöntő és alkotmányjogi jelentősége, mert az alapügyi tárgyalásokon **elmaradt** a tűzvizsgálati szakértő idézése és meghallgatása, holott minden eddig közzétett bírósági iránymutatás az elmúlt 25-évből következetesen és töretlenül írja le, hogy minden olyan közveszély okozás miatt folytatott bírósági ítélet megalapozatlan ahol a tárgyaláson nem vett részt tűzvizsgálati szakértő. Ezt tartalmazza a BH 1989. 438. bírósági határozattól kezdve a BH 1991.98-as határozaton át egészen a Kúria Bfv.I.1.573/2014 számon közzé tett iránymuta-tásáig minden idevonatkozó jogeseti iránymutatás. Ebben az ügyben a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntése a Kúria saját maga által ismételt közzétett iránymutatást **önkényese tagadta meg** kivételezésként ügyemre és személyemre vonatkozóan, márpedig ez, az önkényesség vitathatatlan bizonyítéka. Kizárólag személyemtől tagadja meg a fennálló eljárásjogi hibából eredő hatályon kívül helyezést, mindem más esetre és személyre nézve kötelezően előírja! Ez önmagában sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti bíróság előtti egyenlőség elvét. (3074/2016. (IV. 18.) AB határozat [24])⁴ **A kúria számomra nem biztosította a szóban forgó jogokat „megkülönböztetés nélkül”.** (XV. cikk (2))

Természetesen a Kúriának jogában lett volna azt megállapítani, hogy a becsatolt tűzvizsgálati szakvélemény számukra nem megfelelő, vagy túlterjeszkedő, de ebben az esetben a perújítás elrendelése mellett elő kellett volna írni, hogy a bíróság rendeljen ki egy szakértőt és az válaszolja meg a szándékegység kérdéskörét tisztázó kérdéseket.

A Kúria nem ezt tette, márpedig így önkényesen sértette meg az Alaptörvény XV. cikk (1) által mindenki számára biztosítani hivatott „törvény előtti egyenlőséget és a (2) bekezdés szerint azt a jogelvet, hogy: „... az alapvető jogokat mindenki számára bármely megkülönböztetés nélkül kell biztosítani” azzal, hogy amit mások számára kötelezően biztosítandónak ír elő azt tőlem önkényesen megtagadta.

25/2013 (X.4) AB határozat (37) – (38) bekezdései szerint a Tisztelt Alkotmánybíróság is észlelte, hogy egyes bírói ítéletben megjelennek olyan „rejtett okok” amik arra készítik a bírókat, hogy szemet hunyjanak a hibák felett, ne derüljön ki az, hogy egyes bíró kollégák mekkorát hibáztak. Más ilyen ok lehet még az az elavult és abszolút nem jogállami nézet, hogy a jogerő tekintélyét fontosabbnak tartják az igazság érvényre jutásánál. Ez pedig sérti az Alaptörvény B) cikk (1) és az R) cikk (1)-(3) alkotmányos előírásait is. A régi elavult francia jogelv tapasztalható a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú végzésében is és ez ügyben minden ezt megelőző Fővárosi Ítéltáblai döntésben is: „L’ autorité de la chose jugée est plus forte que la vérité meme” (A jogerő tekintélye fontosabb az igazságnál. (Napóleon))

A tisztességes tárgyaláshoz való jog egyik konkrét feltétele, hogy a terhelt ugyanolyan feltételek között tehessen fel kérdéseket a mellette valló tanúkhöz – értsd szakértőkhöz is, – mint ahogy a vádló tehet fel kérdéseket a saját tanúihoz. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Egyezmény 6. Cikk 3/d, pontja is alapvető jogként tartalmazza ezt. Az EJEE 6 cikke a ’tisztességes eljárás’ (fair trial) legalapvetőbb követelményeit foglalja össze. A **Kúria Bpkf.I. 557/2017/6** számú végzés [27]. bekezdés 2. részében jól látszik, hogy a szakvélemény ténybeli részeivel nem foglalkoznak, még a szakmai részeket sem hajlandóak érdemileg elbírálni! **Ezzel egyértelműen megsértették az Alaptörvény által biztosított jogorvoslathoz való jogomat!**

Véleményem szerint Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése és a Kúria Bpkf.I. 557/2017/6 számú döntése az itt bizonyítottak szerint megsértette az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) és a XXVIII. cikk (7) bekezdését.

⁴ [24] Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, amely a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlő kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső alapja az egyenlő méltóság. Valamely szabályozás abban az esetben nem felel meg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt mércének, ha végső soron az emberi méltósághoz fűződő jogot sérti. A jogegyenlőség klauzulája a közhatalmat gyakorlók számára azt az alkotmányos parancsot fogalmazza meg, hogy valamennyi személyt egyenlő méltóságúként kezeljenek, és egyéni szempontjaikat egyenlő mércével és méltányossággal vegyék figyelembe. Ez a követelmény az egész jogrendre kiterjed, a közhatalmat gyakorlók kötelesek egyenlő elbánást biztosítani a joghatóságuk alá tartozó minden személy számára. A jogegyenlőség elve ugyanakkor nem bármifajta különbségtételt, hanem csupán az emberi méltóságot sértő megkülönböztetéseket tilalmazza. **Alaptörvény-ellenes, vagyis emberi méltóságot sértő megkülönböztetés abban az esetben állapítható meg, ha a különbségtétel önkényes** {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [41]-[42]}.

5, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) és (3). bekezdésébe való ütközése:

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

VII, VIII. kérdésekhez: Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1), (3) és (7))

A VII. és VIII kérdésekkel arra kívántam legfőképpen rámutatni, hogy mennyire kiszolgáltatott helyzetben van a terhelt egy perújítási eljárásban, amikor ő nagyon jól tudja, hogy a terhére rótt cselekményt nem ő követte el.

Perújítási kérelmünk VIII, témaköre így kezdődik:

*„**A felbujtás kérdésköréről eddig egyetlen érintett sem került meghallgatásra.** Amennyiben az itt bemutatott perújítási bizonyítékok nem lennének önmagukban elégségesek a felbujtás megcáfolására, nem lennének elegendők a felbujtás alóli felmentéshez, akkor tisztelettel kérjük, hogy adjanak lehetőséget minden érintetthez nyitott bizonyítási eljárásban kérdéseket intézni.*

A Be. 408. § (4) bekezdés szerint a titoktartási kötelezettségük megszűnésére hivatkozással azon nyomozók meghallgatását is kérjük, akik eddig nem válaszolhattak ilyen jellegű kérdésekre.”

Talán a legsúlyosabb Alaptörvényi alkotmányos jogsértés az, amikor a terheltnek abszolút nem adnak lehetőséget arra, hogy az alapügyben a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává nem tett, de az ítéletben megjelenő felbujtás ellen nyitott bizonyítási eljárásban védekezessen.

Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzése konkrétan megtagadta, hogy bármilyen védekezést folytathassak az ítéleti felbujtás ellen!!!

Idevonatkozóan a közzétett iránymutatások azt írják elő, hogy nem lehet a felajánlott bizonyítékok megismerése nélkül elutasítani a perújítási kérelmet. Logikus és evidens, hogy a tanúk meghallgatása nélkül nem lehet eldönteni, hogy ismereteik alkalmasak-e az alapügyi tényállás megváltoztatására. (BH 2004. 229 és 2005. 423)⁵ Itt megint megjelenik Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntésében és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésében az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2). bekezdésébe foglalt alapjogok önkényes megsértése.

Perújítási kérelmünk VII. témaköre a felbujtást cáfoló bizonyítékok nyitott bizonyítási eljárásban történő felhasználásának kéréséről szól. Köztük az ügyről tett feltáró vallomásom tisztességes és törvények szerinti felhasználásáról és megítélhetőségéről. Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése konkrétan megtagadta, hogy védekezésemhez felhasználhassam az ügy valódi feltáró vallomását. Egyben megtagadták, hogy szavahihetőségem bizonyítására felhasználjam a valóban más ügyekről tett, DE I. r. [REDACTED] is érintő, a gyűjtogatatról tett feltáró vallomásom után folytatólagosan tett további 7 db vallomásaimat. Már csak ez önmagában alapjaiban sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) és (7). bekezdésében szereplő védekezési és jogorvoslati jogot, ami a terheltet illeti meg és a Be. 43. § (1) bekezdés egyik definíciója szerint az elítélt is terhelt.

A Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése megtagadja a 25. cikk (1) bekezdés rájuk vonatkozó előírásait, ezzel pedig súlyosan megsértették **az Alaptörvény B) cikk (1) és R) cikk (1)-(3) alkotmányos előírásait is.**

Véleményem szerint mindezzel súlyosan megsértették az **Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) és a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdésébe foglalt alkotmányos jogaimat.**

⁵ BH 2004. 229 I.A perújítás megengedhetőségének, eldöntésekor a bíróság az indítványban felhozott bizonyítékok bizonyító erejét nem értékelheti, csupán azt vizsgálhatja, hogy azok valóságuk esetén alkalmasak-e a perújítási cél elérésére.

II. Téves (megalapozatlan) az olyan perújítási indítvány elutasítása, amelyben a felhozott bizonyítékok elfogadása a terheltre kedvezőbb jogi minősítést tartalmazó döntés megállapítását eredményezheti.

Idézet a (21). bekezdésből: **„Tévedett az ítéltábla, amikor a terhelt indítványát az abban megjelölt bizonyítékok tartalmának az ismerete nélkül utasította el. Ez a mulasztás a határozatát megalapozatlanná tette.”**

BH 2005. 423 „A perújítás megengedhetősége kérdésében való döntéskor nincs helye a bizonyítékok mérlegelésének és értékelésének. Ezért a perújítási indítványt - amelyben az elítélt új bizonyítékot jelöl meg - nem lehet elutasítani az új bizonyíték tartalmának ismerete nélkül azzal, hogy az nem lehet alkalmas az alapügyben eljáró bíróságok által mérlegeléssel megállapított tényállás megváltoztatására és ennek alapján a terhelttel szemben kedvezőbb döntés meghozatalára.”

Perújítás: [redacted] miért nem lehetett érdektelen tanú. Sőt, az új perújítási bizonyítékok és a régi peradatok teljesen zárt logikai láncot alkotnak arra, hogy minden cselekvőség, amit az én terhemre róttak, azt csak és kizárólag [redacted] követte el. Ő vette és vitte a benzint a hármunk közül egyedül általam nem ismert címre. Onnan nem engem hívott, hanem I. r. [redacted] tettest. Már az alapügyben is igazolást nyert, hogy nem Csepelre vitte a benzint nekem, hanem I. r. [redacted] tettesnek a bűncselekmény helyszínére. (Ítéletindoklás 15. oldal (3) és 21. oldal utolsó bekezdés.)⁶ Viszont [redacted] nem volt vádlott ezért az eljáró bíró a Be. 2. § (2) bekezdése miatt annak ellenére nem értékelhette az ő terhére az általa elkövetetteket, hogy [redacted] cselekvéseinek kiemelt szerepe volt a tragédia bekövetkezésében. Ugyanis I. r. [redacted] tettes elmondta, hogy ő csak 1 liter benzint kért [redacted] meg tele vette az 5 literes benzines kannát. Mindezen túl I. r. [redacted] ső nyomozati vallomásában elmondta, hogy: „[redacted] tervezte az egészet”, továbbá [redacted] a tűzoltó volt, így napi szinten hallott gyújtogatásokról, amiket az édesapja sikeresen eloltott, innen származott a gyújtogatás, mint ráijesztés ötlete. Ezzel szemben nekem soha ilyen gondolatom sem volt és erőszakos magatartása sem volt soha.

Fővárosi Ítéletábrla 5.Bpi.11.269/2016.bü számú eljárásában, döntésében és a Kúria a Bpkf.I.557/2017.bü számú eljárásában és döntésében még nyomozást sem rendelt el, hogy vizsgálják a felajánlott perújítási bizonyítékok hitelességét és jelentőségét.

Véleményem szerint ezzel is súlyosan és önkényesen sértették meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) és (7) bekezdéseibe foglalt alkotmányos jogaimat.

Perújítási kérelmünk V, **témaköre** az alibim igazolásáról és I. r. tettes terheléseinek cáfolására alkalmas olyan perújítási bizonyítékok felajánlásáról szól, amiket eddig az eljáró ügyészek és bírák közül soha senki nem ismert meg, nyitott bizonyítási eljárásban nem volt lehetőség bemutatni, ezért egyik sem minősül ítélt adatnak.

XI. Alapvető alkotmányjogi kérdésként merül fel, hogy a Be. 413. § (3).⁷ bekezdése alkalmazható-e az olyan sorozatban felajánlott perújítási bizonyítékok mellőzésére is, amit érdemben soha senki nem vizsgált meg, ami soha nem lett bizonyítási eljárás tárgyává téve és így véletlenül sem minősülhet ítélt adatnak?

A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése és a Fővárosi Ítéletábrla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése felveti az alábbiakat:

XII. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel, hogy az a tényállás sem vitatható, ami a hó fehérről állítja, hogy az korom fekete?

Magyarországon az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már másodfokon sem vitatható. Ez így egyfokú eljárási rendszerré degradálja le a szám szerint háromfokú eljárásjogi rendszert. Ezért az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján indokolt ennek az alkotmányos jogokat sértő joghelyzetnek is az alkotmányjogi vizsgálata a Be. idevonatkozó szakaszainak az Alaptörvénnyel való összevetése.

Kérem, hogy amennyiben az Abtv. szerint van jogosultságuk az itt nevesített alkotmányos védekezési jogot sértő általános eljárásjogi helyzet alkotmányossági vizsgálatára, akkor azt tegyék meg az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére figyelemmel.

Véleményem szerint azzal, hogy a Fővárosi Ítéletábrla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése megtagadta nyitott bizonyítási eljárásban megítéltetni az alibim és a szavahihetőségem igazolásához felhasználhatóvá vált bizonyítékaimat, súlyosan és önkényesen megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) és (7) bekezdéseibe foglalt alkotmányos jogaimat.

^{6 6} 15. oldal (3) „... E tekintetben a bíróság a vádlottak vallomását fogadta el, a rendelkezésre álló mobiltelefon híváslistákkal az állt ugyanis összhangban. [redacted] perckor hívja [redacted] telefonját, ekkor már [redacted] nyithatóan Kőbánya-Kispest környékén tartózkodik. Ha valóban együtt mentek volna oda [redacted] értelmetlen lett volna az I. r. vádlottat felhívnia az adott helyről.”

21. oldal utolsó: „E pontig a tanú vallomása megegyezik teljesen [redacted] h vallomásával. Ugyanakkor a két vádlott állította, hogy busszal mentek Kőbánya-Kispestre, [redacted] ott találkoztak. A bíróság már korábban kifejtette, hogy –e vonatkozásban a tanú vallomásával szemben miért a terheltek vallomását fogadta el.”

⁷ Be. 413. § (3) Az ugyanazon jogosult által a korábbival azonos tartalommal ismételt elöterjesztett vagy egyébként a korábbival azonos tartalommal ismételt elöterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a bíróság mellőzheti.

**6, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény
B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (7). bekezdésébe való ütközése:**

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

IX. kérdéshez:

IX. kérdés lényege, hogy az utólag ismertté és bizonyíthatóvá vált törvényi hatályon kívül helyezési okok hivatalos megállapíthatóságára és ezek miatti jogorvoslatra a terheltnek nincs érdemi lehetősége. (Be. 418. § (3) eleje.)⁸

Itt felvetődik a jogalkotó mulasztással előidézett alaptörvény-ellenessége abban a tekintetben, hogy a jogalkotó nem teremtette meg azokat a garanciákat, amelyek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1); (3) és (7). bekezdésének megfelelő eljárásjogi helyzetet biztosít a terhelt számára az ilyen esetekben.

Láthatóan vannak olyan gyakorlati helyzetek, amikor utólag válnak ismertté és bizonyíthatóvá perdöntő törvényi hatályon kívül helyezési okok. Márpedig ilyen esetekben sincs joga a terheltnek új felülvizsgálati eljárást kérni. A Be. 430-431. §-ok szerinti eljárás megindítása nem kötelező, így a terhelt ki van szolgáltatva a legfőbb ügyészség jóindulatának. A büntetőeljárás törvényben önálló indítványozási jog sincs nevesítve, hogy a „jogorvoslat a törvényesség érdekében” eljárást mikor és hogyan indítványozhatja egy terhelt és abban milyen vizsgálatokat KELL lefolytatni. Ez a törvényi hiányosság is rámutat arra, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság!⁹ Amiben óriási feladata van a jogalkotónak is.

A jogalkotó mulasztással előidézett alaptörvény-ellenessége mutatkozik meg abban is, hogy a Btk. nem tesz különbséget az egyenes szándék és az eshetőleges szándék büntetőjogi megítélése közt, holott az eshetőleges szándék csak jogi megítélésében tér el a luxuriától a tudatos gondatlanságtól. Az eshetőleges szándék semmiféleképpen nem lehet azonos büntetési tételű az egyenes szándékkal.

Kérem, hogy amennyiben az Abtv. szerint van jogosultságuk az itt nevesített jogalkotói mulasztások joghelyzetét alkotmányossági vizsgálat alá vetni, akkor azt tegyék meg az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére figyelemmel.

██████████ Kúria Elnök-helyettesével folytatott levelezésem eredményeként derült fény arra, hogy a felbujtás vonatkozásában mi okozta az eddig tévedéseket. A 2006.06.20-i Bfv.III.287/2006/11 számú felülvizsgálati eljárás végzésének 16. oldal (1) bekezdése mutat rá és bizonyítja a tévedések alapját. Ugyanis a Legfelsőbb Bíróság tényként vette alapul (tévesen), hogy a tettes a gyűjtogatást „RÁBÍRÁSRA” követte el. A végzés 16. oldal (1) bekezdésében ez olvasható:

„II. r. terhelt RÁBÍRÓ MAGATARTÁSA alakította ki ... I. r. terhelt elhatározását.” és „II. r. terhelt RÁBÍRÓ MAGATARTÁSA nélkül ... I. r. tettes – a szóban lévő bűncselekményt nem követte volna el.”

ITT VAN A TÉVEDÉS OKA! Ugyanis semmilyen rábírói magatartás nem lelhető fel a peradatokban, mert I. r. tettes a saját pénzét önbíráskodási szándékból akarta visszaszerezni! Az alapügyben az eljáró bíró még ki is jelentette a Tjvk. 117. oldal utolsó bekezdésében, hogy: „... még csak azt sem mondja, hogy ön beszélt rá kifejezetten.” A vádbeszéd végén pedig bírói kérdésre az ügyész mondja azt, hogy: „Soha nem mondtam azt a perbeszédemben, hogy ██████████-t mondtá volna I.r.-nek, hogy öljk meg.”

Láthatóan még szóbeli felbujtás sincs nemhogy tevőleges rábírást!

A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése idevonatkozóan azzal követte el az alkotmányos jogaim beleértve a jogorvoslati jogom megsértését is, hogy a Be. 417. § (3). bekezdésében szereplő törvényi előírásnak nem tett eleget.

⁸ Be. 418. § (3) Minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul.

⁹ 23/2014. (VII. 15.) AB határozat [44] Az Alkotmánybíróság már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította - és ma is irányadónak tekinti -, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek. (ABH 1992, 59, 65.) A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága, a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogi normák, jogintézmények egyértelműsége. {38/2012. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [84]; 3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [13] és [16]; 3106/2013. (V. 17.) AB határozat, Indokolás [8]; 24/2013. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [48]}.

[45] A jogbiztonság szempontjából különösen fontosak az olyan jogszabályi rendelkezések, amelyek garantálják, hogy alappal lehessen számítani a törvény előírásainak megfelelő jogalkalmazói magatartásra. A jogbiztonság és az alapjogok védelme ezért megköveteli a büntetéskiszabási rendelkezések részletes és differenciált szabályozását. Mindez nem teljesül akkor, ha a jogszabály megfogalmazása nem egyértelmű, többféle értelmezést tesz lehetővé, amelynek következtében a jogintézmény kiszámítható működése nem biztosítható.

**7, A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésének az Alaptörvény
B) cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (7). bekezdésébe való ütközése:**

//Indoklás az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések számozási hivatkozásainak sorrendjében.//

X. kérdéshez:

Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú és a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntéseinek Alaptörvényi alkotmányos jogok sorozatos és önkéntes semmibevétele indokoltá teszi annak vizsgálatát, hogy az 1988. évi 24. tvr. bevezetőjében szereplő vállalásnak megfelelően a hazai jogrendszerbe is bekerüljön egy olyan lehetőség, ami alapján az 1976. évi 8. tvr.-el ratifikált ENSZ Emberi Jogi Egyezmény **14. cikk 3/a-e**, pontjainak és az 1993. évi XXXI. törvénnyel ratifikált un. Római Egyezmény (EJEE) **6. cikk 3/a-d**, pontjainak megsértését vizsgálni és megállapítani lehessen. Majd a jogsértés megállapítása esetén érdemi hazai jogorvoslatra kerülhessen sor. Nagyon fontos hazánkban is létrehozni egy külön Emberi Jogi Bizottságot, mint az Angliai „CRIMINAL CASE REVIEW COMMISSION”! Egy ilyen intézmény léte önmagában képes lenne sokkal alkotmányosabb keretek között terelni a hazai eljárásokat. Ez az intézmény működhetne az **Alapvető Jogok Biztosa Hivatalában**, tekintettel arra, hogy már a nevükbe is felvették, hogy „AZ ENSZ NEMZETI JOGI INTÉZMÉNYE” –ként működnek. Természetesen egy önálló intézmény létrehozása is megfelelő lenne, amit jogi-egyetemek tanárai irányíthatnának, végzős joghallgatók segíthetnének a döntésekben. Biztos, hogy az alkotmányjogi panaszok számát is lecsökkentené egy ilyen intézmény létrehozása és ezzel jelentősen tehermentesíteni lehetne a Tisztelt Alkotmánybíróságot is.

Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntései rámutatnak arra is, hogy egy embert nem csak erőszakkal lehet megfosztani a szabadságától (!), hanem olyan jogfosztásokkal is, amikor nem engedik meg egy terheltnek, hogy nyitott bizonyítási eljárásban igazolhassa és bizonyíthassa teljes ártatlanságát. Márpedig ez felveti a Btk. 304. § szerinti bűncselekményi tényállás megvalósulását is. A felelősségre vonás hiánya nem lehet ok és nem adhat lehetőséget arra, hogy bárki mellőzze egy terhelt jogorvoslati kérelmének érdemi elbírálását.

Elfogadható érvelés lehetne, hogy perújítási eljárásban a felülvizsgálati okok nem vizsgálhatóak, de itt még nem egy elrendelt perújítási eljárásról volt szó, ezért kifejezetten azt kellett vizsgálni, hogy a kérelemben vannak-e olyan perújítási bizonyítékok és/vagy okok, amik felvetik a jogerős ítéletek megalapozatlanságát, amik egy új eljárásban alkalmas teljesen más tényállás megállapítására. Kijelenthető, hogy a perújítási kérelem 8 témaköre csak és kizárólag ilyen perújítási bizonyítékokat és perújítási okokat tartalmaz. Amennyiben igaz lenne, hogy a perújítási kérelem elbírálásában való döntéskor nem vizsgálhatnák a törvényi hatályon kívül helyezési okok létét, akkor a Kúria nem töltené be legfőbb igazságszolgáltatási funkcióját és saját maga mutatna rá arra a Bpkf.I. 557/2017/6 számú végzés [20]. bekezdésével, hogy a Be. 417. § (3) bekezdés törvényi előírása fabatkát sem ér vagy a Kúria vette teljesen önkényesen semmibe a Be. 417. § (3) bekezdés törvényi előírását, ezzel semmibe véve igazságszolgáltatási feladatát, megsértve alkotmányos jogaim biztosítását. Azt pedig már kifejtettem, hogy a Be. 430-431. §§-ok szerinti eljárás nem ad kellő jogorvoslati lehetőséget a terhelt számára.

A jogállamiságot sérti az, amikor a Kúria az Alaptörvény 25 cikk (1) bekezdés előírásait semmibe veszi.

Kérem, hogy amennyiben az Abtv. szerint van lehetőségük az itt nevesített alkotmányos jogorvoslati jogot sértő általános eljárásjogi helyzet alkotmányossági vizsgálatára és az alkotmányos jogsértéseket okozó problémák megoldási indítványozására az Országgyűlés felé, akkor azt tegyék meg az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére figyelemmel.

Véleményem szerint azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I. 557/2017/6 számú döntése **24. alkalommal is megtagadta**, hogy nyitott bizonyítási eljárásban jogtisztan módon védekezhessenek a velem is ismertetett törvényi előírásoknak megfelelő vádakkal¹⁰ szemben megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését az R) cikk (1)-(3) bekezdéseit és a XXVIII. cikk (7). bekezdését.)

¹⁰ 3074/2016. (IV. 18.) AB határozat

[50] A vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy meghatározott személy ellen irányuljon, valamint pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző **cselekményt** tartalmazzon. A vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló indítványában ismertetett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét és idejét stb.

8, Abtv 26. § és 28. §

**A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésének az Alaptörvénybe ütközése
jogalkotói mulasztás miatt:**

A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése alapján úgy látom, hogy a jogalkotó szerkesztési hibát vétett az 1998. évi XIX. tv (Be) 410. § (3)¹¹ és 417. § (3)¹². bekezdés elhelyezésekor. (Ugyanezen alkotmányos jogokat sértő probléma a 2017. évi XC. tv (új Be.) 639. § (6) és 651. § (4). bekezdés esetében is fennáll.) Ugyanis a Be. 410. § (3). bekezdése a perújítási eljárás lefolytatásáról szóló törvényi részek között írja elő, hogy aki perújítási okot észlel az **köteles** az ügyészt értesíteni. Logikátlan a perújítási eljárásban perújítási okról az ügyészt értesíteni, hiszen folyik a perújítási eljárás. Ugyanez a helyzet a Be. 417. § (3). bekezdésével is. Logikátlan a felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálati okról a legfőbb ügyészt értesíteni, hiszen folyik a felülvizsgálati eljárás.

Láthatóan meg kellene cserélni a két jogorvoslati előírást, hogy amikor perújítási eljárásban észlelnek felülvizsgálati okot, AKKOR „köteles” legyen az ezt észlelő az annak megfelelő jogorvoslatot megindítani, és amikor felülvizsgálati eljárásban észlelnek perújítási okot, akkor „köteles” legyen az ezt észlelő az illetékes ügyésznél megindítani a megfelelő jogorvoslatot. Ne lehessen mellőzni a törvényi előírást vagy ne csak egy egyszerű áttételre kerüljön sor, aminek legritkábban van gyakorlati eredménye.

Mindezek jogállami követelmények! Az ügyészségi törvény 16. § (1)/b, pontja egyébként külön törvényi előírással szól arról, hogy az ügyész köteles azt biztosítani, hogy: „*hogy senkit törvényellenesen ne vonjanak büntetőjogi felelősségre, ne fosszanak meg személyi szabadságától, senkit törvénytelen jogfosztás, korlátozás vagy zaklatás ne érjen.*” Sajnos a gyakorlatban nem lehet érvényt szerezni az ilyen törvényi előírásoknak. Erre szükséges volna egy jogállami garanciarendszer létrehozása. Például Ombudsmani vizsgálati lehetőség megteremtése kizárólagosan arra, hogy egy adott eljárásban történt-e jogsértés illetve a kötelezettek betartották-e a rájuk vonatkozó kötelező törvényi előírásokat. Nem arra gondolok, hogy az Ombudsman vizsgálhatná a bűnösség kérdését, vagy a bizonyítékok mérlegelését. NEM, NEM, NEM! Csak arra, hogy a törvényi jogok megsértését vagy hatósági törvényi kötelezettségek nem teljesítését megállapíthassa és ezzel bírósági jogorvoslatot lehessen kezdeményezni. Ez biztosíthatná érdemben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdés szerinti jogorvoslati jog gyakorlati érvényre juttathatóságát. Természetesen egy független panaszbizottság létrehozása emelné legjobban hazánk jogállami szintjét. Évente változó tagok, neves egyetemi tanárok és professzorok, illetve az esküdtrendszerhez hasonlóan átlagemberek is dönthetnének jogászok vagy végzős joghallgatók segítségével a panaszos ügyekről. Önmagában egy ilyen intézmény léte is sokkal jogkövetőbbé tenné az egész igazságszolgáltatási rendszert. Márpedig **minden jogállam társadalmának ez a legfőbb érdeke.**

Úgy látom, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt a tisztességes eljáráshoz való jogomat, a XXVIII. cikk (7). bekezdés szerinti jogorvoslati jogomat, az Alaptörvény XV. cikkében foglalt egyenlő elbánás elvét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmát **sérti a jogalkotó mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenessége** azáltal, hogy rossz helyre helyezte el a büntetőeljárás törvényben a 410. § (3) és 417. § (3). bekezdés törvényi szövegeit. Ezért kérem ezen törvényi szakaszok és az új Be. 639. § (6) és 651. § (4). bekezdés **megsemmisítését** és a jogalkotó felhívását arra, hogy ezen garanciális elemeket megfelelő helyen helyezze el a büntetőeljárás törvényben. (Például cserélje meg a két törvényi helyet.)

Talán még hasznosabb lenne jogorvoslati garanciákat a Be. 5. § után 5/A § törvényi helyen kiegészíteni úgy, hogy a nemzetközi emberi jogok előírásait is ide összegyűjteni azok megsértésének jogorvoslati előírásaival, vagy a perújítási eljárás főcím elé új szakaszként beiktatni, mint jogorvoslati lehetőségeket.

Kérem, hogy amennyiben az Abtv. szerint van lehetőségük az itt nevesített alkotmányos jogot sértő és amég hatályba nem lépett törvényi szakaszok **megsemmisítésére** és az alkotmányos jogoknak érvényt szerző megváltoztatás felhívására, akkor tegyék meg az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére figyelemmel.

Alkotmányellenes az a jogszabály, amely gátolja az alkotmányos jogok érvényre jutását. (Abtv 26. §)

¹¹ **Be. 410. § (3)** „Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében azt észleli, hogy büntetőügyben a terhelt sérelmére felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló törvénysértés történt, **köteles erről a legfőbb ügyészt értesíteni.**”

¹² **Be. 410. § (3)** „Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében azt észleli, hogy büntetőügyben a terhelt sérelmére felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló törvénysértés történt, **köteles erről a legfőbb ügyészt értesíteni.**”

9, Újra az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) „Tisztességes tárgyaláshoz való jog” megsértése:
Abtv. 27. § és 28. § (1)

A 21/2016 (XI.30) AB határozat [43] és [44] bekezdése alkotmányos jogsértésként ügyemben is felvetette, hogy olyan bíró vett részt az alapügyem II-fokú ítélet meghozatalában, aki az előzetes letartóztatásomról döntött. Erre a joghelyzetre a Tisztelt Alkotmánybíróság írta le, hogy ez alkotmányos jogokat sért. Az ügyvédi fellebbezés 21. oldalán (1) – (4) bekezdésében külön kitértünk erre a jogsértő helyzetre. A 2017. évi XXIX. törvény 13. § az 1998. évi XIX. büntetőeljárás törvényt új szakasszal egészítette ki 606/B § -al, melyben törvényileg írja elő, hogy ami ma alkotmányos jogokat sért, az ezelőtt nem sértett alkotmányos jogokat. En ezt nem értem, mert a „tisztességes eljáráshoz való jog” az Alaptörvény előtti Alkotmánynak is a része volt. Az Országgyűlésnek pedig nincs arra hatásköre, hogy megmondja, hogy mikortól alkotmányellenes egy joghelyzet. Azt értem, hogy nem lenne egyszerű több száz régi ügyet is újratárgyalni, de ettől még a régi ügyek ugyanilyen joghelyzetei alkotmányellenesek maradnak a 21/2016 (XI.30) AB határozat [43] és [44] bekezdés nagyon nemes jogérvelése szerint. A Be. 606/B § alkotmányellenességének vizsgálatát a Tisztelt Alkotmánybíróság az **Abtv 28. §** szerint saját hatáskörben is megteheti. A jogsértő helyzet engem is érint ezért én is kérem ennek a vizsgálatát, alkotmányos jogom megsértésének megállapítását és a Be. 606/B § megsemmisítését a 21/2016 (XI.30) AB határozat [43] és [44] bekezdés érveinek következetessége alapján. Ügyemben a Kúria Bpkf. I.557/2017/6 számú döntését még egy érdekes gyakorlati helyzet is befolyásolta. Ennek részleteit szeretném itt bemutatni ennek alkotmányjogi vizsgálatát kérve:

A KÚRIA

Jól látható, hogy a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntését meghozó B. I tanács inaktív (a döntés aláírásában részt nem vevő) tagja az I-fokú ítéletet meghozó [REDACTED] A Tisztelt Alkotmánybíróság a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat [38]. bekezdésében részletesen kifejtette már – és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntését meghozó bírók a döntésük meghozatalakor jól ismerték, hogy:

„... A tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, mely az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg. A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [48]}. A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik {lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]}. Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelmény-rendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [28], lásd erről még: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.”

Megállapítható, hogy a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntését meghozó B. I. tanács egyik inaktív tagja az a bíró, aki a vádhoz kötöttség elvének megsértésével meghozott I-fokú ítéletet meghozta! Az I-fokú ítélet meghozatala óta kardoskodik bűnösségem mellett, de a „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” kiterjedően került volna sor felbujtásra vonatkozó kérdéseimre a Be. 43. § (2)/f, pont törvényi előírás ellenére sem ad választ. (Amennyiben ilyen kérdés felmerül, azt eleve tisztesség és becsület kérdése megválaszolni.) Ezek nagyon egyszerű kérdések annak, aki közel 3 éven keresztül folytatta az eljárást és maga hozott ítéletet felbujtás miatt. Pontosan ő lenne a legilletékesebb, hogy nevesítse, hogy mely cselekvőségemet tartotta az ítéleti bűncselekményekre történő rábírói magatartásnak. Jogellenes cselekvőséget nem tud nevesíteni, ezért nem válaszol az eljárásjogi kérdéseimet tartalmazó beadványaimra. Az indoklási kötelezettség hiánya eleve abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok. Úgy vélem, hogy minden ítéletnek alapfeltétele, hogy az indoklás tartalmazza azt, hogy „ki-hol-mikor-mit” elkövetve valósította meg az ítéleti bűncselekményt. Alkotmányjogi szempontból nem nevezhető tisztességesnek az az ítélet, ami nem tartalmazza az ítéleti bűncselekmény – jelen esetben a felbujtás – jogellenes cselekvőségét. Kérem ennek is az alkotmányossági vizsgálatát.

Az ilyen eljárásjogi helyzetekre is szükséges egy Alkotmánybírósági állásfoglalás, hogy „el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.” Jelen ügy helyzetében biztosan nem volt „szerencsés”, hogy arra a bírói tanácsra szignálták ki a fellebbezés elbírálást amelynek tagja volt az I-fokú ítéletet meghozó nagy szaktekintélynek örvendő bíró, még ha saját maga a döntés aláírásában nem is vett részt. Sajnos az egész helyzet őt bélyegzi meg a legjobban. A hibák elismerése is csak tisztesség és becsület kérdése lett volna részéről, amit külön elvártam tőle.

A jogállamiságot sérti az, amikor a Kúria bírái semmibe veszik az Alaptörvény 25 cikk (1) bekezdés előírásait. Kérem ennek is az alkotmányossági vizsgálatát.

Az Alkotmánybíróság a **30/2014. (IX. 30.) AB határozat** [57]. bekezdés 2-3. mondatában fejtette ki, hogy:
„A hatóságok bizonyítási kötelezettsége nem merül ki a bűnösségre vonatkozó tények feltárásában és értékelésében. A büntetőeljárás törvény hangsúlyozza a minden oldalú bizonyítási kötelezettséget, s előírja, hogy az eljáró hatóságok a terhelt javára szóló körülményeket is tisztázzák [5. § (1) bekezdés].”

Ennek alapján és az idevonatkozó más törvényi előírások alapján jogállami kötelesség lett volna tisztázni a javamra szóló bizonyítékok körét is, mind az eljáró ügyészségnek, mind az eljáró bírói tanácsoknak. (Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016.bü számú eljárása és a Kúria Bpkf.I.557/2017.bü számú eljárása.) (Pl.: 9 db Tük jegyzőkönyv.) A védekezési jog a terheltet illeti meg. A Be. 43. § (1) definiálja, hogy ki a terhelt, köztük nevesítve az elítéltet. A Be. 28. §, 75. § (4) és az Ütv. 1. § (2). bekezdés 2-3. mondata, a 7. § (2)/a, c, pontok és a 16. § (1)/b, pont mind-mind¹³ törvényileg írja elő, hogy az ügyészség a terhelt javára szóló bizonyítékok felkutatásában is segítsen, lépjen fel a jog és törvénytárással szemben. A Be. 78. § kommentárja pedig leírja: *„A törvényi szövegből következik, hogy az eljáró hatóságoknak a megelőző eljárás és a saját eljárás törvényességét is hivatalból és folyamatosan figyelemmel kell kísérni. Ha viszont maga a bíróság észleli saját eljárásának törvénytárással szembeni voltát, akkor köteles azt oly módon korrigálni, hogy a bizonyítás eredményét kirekeszti a mérlegelési köréből.”* Perújítási kérelmünk II. témaköre a vizsgálat tárgyává nem tett elmeszakértők 5 db egybehangzó vizsgálati eredményére alapozva kéri, hogy I. r. ██████████ rám vonatkozó – egyébként is teljesen alaptalan – verbális terheléseit zárják ki a bizonyítékok köréből. Az eljáró bírói tanácsok ezzel a kéréssel sem voltak hajlandóak érdemben foglalkozni. Ezzel is semmibe véve az Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdése szerinti jogorvoslati jogot, konkrétan azt, hogy törvényi és alkotmányos feladatuk ennek is érvényt szerezni.

A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzésében azt láthatjuk, hogy meg sem említette az alapeljárások és a Fővárosi Ítéltábla döntésének alkotmányos jogsértéseit, nem foglalkozott azzal sem, hogy a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntés ügyvédi FELLEBBEZÉSÉBEN külön felhívtuk a figyelmet, hogy alkotmányos jogsértést okozna az, ha nem lehetne érvényt szerezni a törvényi jogoknak. Konkrétan nevesítettük is az Alaptörvény alkotmányos jogsértéseinek lehetőségét. (Fellebbezés: 1. oldal utolsó előtti bekezdés vége, 9. oldal (6); 12. oldal (5); 16. oldal (2), 17. oldal (2); 21. oldal (1) bekezdések vége.). Önmagukban ezek a tények is felvetik, hogy ebben az ügyben a Kúria eljáró bírói tanácsának az lehetett a titkolt célja, hogy véletlenül se derüljön ki az, hogy bírói tanácsuk inaktív tagja ██████████ milyen óriási hibákkal mondott ki egy életfogytig tartó ítéletet. Viszont nem megengedhető egyetlen jogállamban sem így bíraskodni, ahogy arra a Tisztelt Alkotmánybíróság a 25/2013 (X.4) AB határozat [37], [38]. bekezdéseiben már rámutatott. (*„Nem megengedhető, hogy valamilyen titkolt ok miatt az legyen az érdek, hogy az igazság ne derüljön ki.”*)

Sajnos jelen alkotmányjogi panasz léte arra mutat rá, hogy alapvető alkotmányos jogokat is sértő döntéshozatali mechanizmus van kialakulóban a magyar büntetőbírói eljárásokban. Nevezetesen, hogy a jogerő tekintélyét fontosabbnak tartják az igazság érvényre jutásánál. A régi elavult francia jogelv tapasztalható a beadvány tárgyát képező A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésében is: *„L’ autorité de la chose jugée est plus forte que la vérité meme”*

14/2002. (III. 20.) AB határozat III/3.2/(2). bekezdés

„A büntetőügyekben a bíróságnak az Alkotmány és a Be. szerinti eljárási feladata, hogy a vád felől tisztességes eljárás lefolytatása után pártatlan döntést hozzon.”

Az alkotmányos jogsértések kézzelfoghatósága legjobban a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzés [19] bekezdésében érhető tetten, mivel sem a perújítási kérelem, sem az ügyvédi fellebbezés nem lehet alaptalan az alkotmányos jogok jogérvényesítését kérő részei vonatkozásában.

¹³ Ütv. 1. § (2). bekezdés 2-3. mondat: *„A jogszabályok megsértése esetén - törvényben meghatározott esetekben és módon - fellép a törvényesség érdekében. Ha törvény másként nem rendelkezik, fellépésre akkor köteles, ha a törvénytárással megszüntetésére hivatott szerv az Alaptörvényben, valamint törvényben és más jogszabályban vagy közjogi szervezetszabályozó eszközben meghatározott kötelezettsége ellenére a szükséges intézkedést nem teszi meg, vagy ha a törvénytárással eredő jogsérelem elhárítása érdekében azonnali ügyészi intézkedésre van szükség.”* (Pl.: Be.410. § (3), 417. § (3) törvényi kötelezettség elmulasztása esetén.)

7. (2) Az ügyészek a törvényekben előírtaknak megfelelően, következetesen és méltányosan járnak el, ügyészi kötelezettségeiket legjobb szaktudásuk szerint teljesítik. E körben az ügyész

a) a tisztességes és hatékony bűnüldözés megvalósítása, **a jogsértések megelőzése, a törvényesség biztosítása és az emberi jogok védelme érdekében ... együttműködik a bíróságokkal, ..., a védőkkel**, ügyvédi kamarákkal, jogvédő szervezetekkel;
 c) **az arra jogosult szerveknek adott tájékoztatás, vélemény adása során tárgyilagos és szakszerű véleményt ad;**

16. § (1) Az ügyész köteles biztosítani

b) hogy senkit törvényellenesen ne vonjanak büntetőjogi felelősségre, ne fozsanak meg személyi szabadságától, senkit törvénytelen jogfosztás, korlátozás vagy zaklatás ne érjen.

Észrevételeim:

A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésének Alaptörvényi alkotmányos jogokat sértő igazolásához, továbbá jogi és erkölcsi helyzetem megismeréséhez érdemes pár szót megemlíteni a fizikai bűnsegédletre vonatkozó adatokról, tekintettel arra, hogy az Ítéletindoklás 16. oldal (4). bekezdése szerint „*II. r. vádlott a cselekmény elkövetésénél jelen volt, ahhoz segítséget nyújtott*” 40. oldal (5). bekezdés 2. mondata szerint „*ezen túl fizikai és pszichikai segítséget is nyújtott a megvalósításhoz, így bűnsegédi tevékenységet is végzett,*”

Az ügyben eljárók érdemi vizsgálat esetén szembesülnek azzal, hogy fizikai és pszichikai bűnsegédlet vonatkozásában sem tartalmazza az ítéletindoklás az elkövetés: „**helyét, idejét, módját, eszközét, motívumát**, mint az általam elkövetett cselekvések beazonosíthatóságához szükséges adatokat. (Kivéve az iratellenes ügyészi vádbeszédi állításokból átvett és minden alap nélkül nekem titulált verbális állításokat.) Konkrétan csak az állapítható meg, hogy én (Kovács Zsolt) SEMMILYEN segítséget nem nyújtottam a gyújtogatáshoz. **Nem én vettem a kannát, nem én vettem és vittem a helyszínre a benzint egy általam nem ismert címre, nem vittem csavarhúzó, hogy a tettes bejusson a lépcsőházba, nem vittem papírt és öngyújtót sem, hogy I. r. [REDACTED] azzal tüzet gyújthasson!** A terhelés arról szólt, hogy én (Kovács Zsolt) a 8. emeletig kísértem el a tettes [REDACTED] ki onnan egyedül ment fel a 9. emeletre és egyedül követte el a gyújtogatást. A BH 2003.139¹⁴ fejléce szerint a helyszínen való pusztá jelenlét még pszichikai bűnsegélyt sem valósít meg, nemhogy egy 30 éves ítélet alapját képezhetné.

Arról nem is beszélve, hogy az Igazságügyi Műszaki Szakértői Intézet volt alapító igazgatója szakvéleményében **kategorikusan** jelentette ki, hogy Én (Kovács Zsolt) nem tartózkodhattam [REDACTED] a helyszínen. Arra pedig kérdés sem lett feltéve, hogy „onnan néhány méterre igen”. A szakértői szakvélemény nem csak azt tartalmazza, hogy én nem lehettem ott ahol [REDACTED] állította, hanem azt is, hogy a gyújtogatás időpontjában ott volt ahol én mondtam!

Konkrétan megállapítható itt, hogy a Kúria Bpkf.I.557/2017.bü számon eljáró bírói **tanácsának alkotmányjogi szempontok alapján is** helyt kellett volna adnia a perújítási kérelemnek és rám vonatkozóan az alapügyi ítéletek hatályon kívül helyezésével kellett volna biztosítaniuk az Alaptörvényi alkotmányos jogaimat. Az I-fokú Ítéletindoklás egy tényt biztosan helyesen állapított meg, mégpedig azt, hogy az égadta világon semmi közöm nem volt a 2001.08.15-i gyújtogatáshoz, ahogy ezt a 40. oldal (1)¹⁵ bekezdésében leírta. Bár ott biztosan csak arra gondolt a bíró úr, hogy tevételem magatartásom nem volt, de láthatóan sem fizikai bűnsegédi magatartást, sem felbujtói rábírást nem tudott nevesíteni, mert valóban a legkisebb közöm sem volt az önkormányzati lakásüzérkedésekhez, a 4 millió forint lehúzásához, az önbíráskodáshoz és a gyújtogatáshoz. Semmi más bűnöm nincs (bár én nem nevezném bűnnek), mint az, hogy feltáró vallomást tettem a gyújtogatásról és az azt kiváltó önkormányzati lakásüzérkedésekről és skrupulusokról. Ezt 20 évre titkosították és a Be. 70/C § (5)/b, pont ellenére sem engedte a bíróm, hogy a védekezésemhez, szavahihetőségem igazolásához felhasználhassam! Ez így együtt kicsit nonszensz! Én is szeretném, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság érvényt szerezzen alkotmányos jogaimnak és így egy tisztességes eljárásban velem is ismerttetett cselekvőségekkel szemben védekezhessenek. Szeretném, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdés előírása legalább az alkotmányjogi panasz eljárásában érvényre jusson.

Amennyiben az arra jogosult ügyészség továbbra sem akar vádat emelni a nem létező felbujtás miatt, akkor egyszerűen semmisítsék meg a felbujtás miatt kiszabott ítéletemet a Be. 428. § kommentárja szerint:

„*Ha a döntés alapja a Be. 373. § (1) bek c, pont – tehát a megtámadott határozat hozatala során törvényes vád hiányában jártak el – tekintettel arra, hogy az eljárás hibája éppen a törvényes, a Be. 2. § (1) és (2) bekezdésnek megfelelő vád hiánya ellenére lefolytatott eljárás, ezért a hatályon kívül helyezésen túl semmiféle, az alapügy bíróságát vagy más hatóságot utasító rendelkezés megtétele nem szükséges.*”

Erre lehetőség lesz egy elrendelt perújítási eljárásban. Illetve úgy gondolom, hogy egy ilyen jog és tényhelyzetben alkotmányos követelmény, hogy a hatóságok hivatalból intézkedjenek.

¹⁴ BH 2003.139 fejléce: „Nem értékelhető pszichikai bűnsegélyként a bűncselekmény elkövetésének a helyszínén való pusztá jelenlétben megnyilvánuló olyan passzív magatartás, amely a tettesre nem gyakorol szándékerősítő hatást, illetve a sértett védekezésére nem hat bénítóan.”

¹⁵ „Kovács Zsolt II.r. vádlott egyetlen olyan magatartást sem fejtett ki, amely alkalmas lett volna ölésre, avagy közveszély okozására.”

BEFEJEZÉS ÉS AZ INDOKLÁS ÖSSZEFOGLALÁSA:

Az itt ismertetettek alapján az alkotmányjogi panasz határozott kérdéseinek kiegészítése:

XIII. Alaptörvény sértő-e a Be. 2. § (4). bekezdés szerinti „vádtól eltérő minősítés” alkalmazása a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává nem tett cselekvőség esetében?

XIV. Alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés, hogy elégséges-e egy ítéletindoklásban például csak azt leírni, hogy a vádlott felbujtotta, rávette, kialakította a bűnös szándékot szavakat vagy azt, hogy lopott, eltulajdonította, elorozta, elcsente szavakat anélkül, hogy az ítéletindoklás mindezen szavak mellé leírná az elkövetés: „helyét, idejét, módját, eszközét, motívumát, eredményét, mint a vádlott cselekvősegeinek beazonosíthatóságához szükséges adatokat?

A Tisztelt Alkotmánybíróság következetesen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinti, hogy a Kúria ítélete megfelel-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó pártatlanság követelményének. (21/2016. (XI. 30.) AB határozat [35] 2. mondat.) **Kérem**, hogy ügyemben is tekintsék annak és vizsgálják meg a felsorolt kérdések szemszögéből, hogy tisztességesnek és pártatlannak lehet-e nevezni azon bírói döntéseket ahol ennyi alkotmányos jog megsértésére került sor. (Éveken keresztül.) Tudtommal a normál bíróság Alaptörvényi (25. cikk (1)) alkotmányos és törvényi (Be. 12. §) kötelessége az IGAZSÁG SZOLGÁLTATÁSA! Ezen alapelvnek minden bírói döntésnek meg kell felelnie.

Amennyiben a Kúria az Alaptörvény figyelembevételével jár el, akkor észleli az alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3), (7) megsértéseit az alapeljárásokban és alkotmányos igazságszolgáltatási feladata révén reparálja a jogsértéseket és megszünteti a jogsértések okozta negatív joghátrányokat. Sajnos láthatóan nem ez történt. A Kúria megsértette az **Alaptörvény R) cikk (1)-(3) bekezdéseit**.

14/2004. (V. 7.) AB határozat „a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye”

Összegezve:

Konkrétan megállapítható, hogy a Fővárosi Ítéletábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése az alkotmányossági szempontokat mellőzve értékelte mind a perújítási kérelmet, a Kúria pedig még az elutasítás miatt beadott fellebbezést is. Ez a jogsértő döntésmechanizmus az első fokú ítélettől kezdve megállapítható. Ennek okán kérem az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdés szerint az alkotmányos jogokat sértő bírói döntések megsemmisítését.

Tisztelettel kérem, hogy a vádelvsértés legkritikább esetét a „**vádhoz kötöttség elvének a megsértését**” konkretizálják alkotmányjogi szempontok szerint, mert erről semmi konkrétumot nem lehet találni a jogirodalomban. Olyan ez, mintha csak elméleti szinten létezne ez a joghelyzet. Keresve sem találtam gyakorlati példát erre. Még az 1/2007-es BK vélemény sem említi ezt külön és a KÚRIA Jogelemző Csoportja által a „Vád törvényessége” címszóval készült igen részletes tanulmány sem. (2013.El.II.E.1/4) Legtöbb információ a 14/2002 (III.20) AB határozatban található. A „vádhoz kötöttség elvének a megsértése” viszont konkrétan sehol sincs kielemezve, pedig láthatóan a gyakorlatban is előfordulhat és ez az egyik legjelentősebb törvényi hatályon kívül helyezési ok. (A Be mégsem nevesíti.)

Az alkotmányos jogokat nem ismerhetem olyan mélységben, mint egy alkotmányjogász, így nem is tudtam pontosan nevesíteni az ismertetett jogsértések pontos Alaptörvénybe ütközését. Ezért kérem, hogy amennyiben ez lehetséges az Alaptörvény egésze által vizsgálják meg, hogy az ügyben milyen Alaptörvényi alkotmányos sértésekre terjednek ki a Fővárosi Ítéletábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntésének és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntésének jogsértései.

Jogi és erkölcsi helyzetem:

Soha nem volt erőszakos magatartásom, jogilag első büntényesnek számítok. Fogvatartásom alatt leérettségiztem, majd jelesre elvégeztem egy érettségire épülő 2 éves logisztikai tanfolyamot, ezzel párhuzamosan 2012-ben elkezdtem a Sola Scriptura Teológiai Főiskolát, már csak a szakdolgozatom befejezése és az államvizsgám van hátra. Továbbá a Pécsi Püspöki és Hittudományi Főiskola 5 éves MA szakára járok, 5. szemeszteremet kezdem meg szeptemberben, itt is Teológiát tanulok. Ehhez jön még hozzá, hogy több törvénymódosítási javaslatomat vették indokoltnak és teljesen egyedülálló módon be is kerültek hatályos törvényeinkbe. Összességében ilyen eredményeket egyetlen fogvatartott sem tud felmutatni, mindez kizárja, hogy további fogvatartással kellene vagy lehetne kirekeszteni a szabad életből.

Ügyemben tényként állapítható meg, hogy az ítéleti felbujtás jogellenes cselekvése nem létezik. Ezt az a tény is bizonyítja, hogy az éveken keresztül feltett „HOL-MIKOR-MIVEL-MIRE” részkérdések egyikére sem tudott senki ilyen peradatot nevesíteni, mert nem történt semmilyen felbujtás. Mindez pedig azt jelenti, hogy előbb-utóbb büncselekmény hiányában kell felmenteni a Fővárosi Bíróság 6.B.262/2003/193 számú ítéletindoklás 2. oldal (2). bekezdése szerint kiszabott felbujtás ítélete alól. Tekintve, hogy 16. éve folyamatosan vagyok fogvatartott minden további fogvatartási nap indokolatlan és „súlyos, helyrehozhatatlan kárt és hátrányt” okozna teljesen indokolatlanul. **Jogi és erkölcsi helyzetem teljesen egvedülálló Magyarországon,** ami azt indokolja, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján hívja fel a Fővárosi Ítéletábrlát, hogy függeszték fel a büntetésem végrehajtását az érdemi jogorvoslati eljárásaim befejezéséig. (3265/2014. (XI. 4.) AB határozat [47],[48])¹⁶ Tekintettel arra, hogy csak és kizárólag az Alaptörvényi alkotmányos jogaimtól való megfosztás miatt vagyok már 12-éve megfosztva a szabadságomtól. Teljesen indokolatlan lenne még fél-egy évet fogvatartásban eltöltenem, amiből minden egyes napot háromszorosan az adófizetők finanszíroznának a rabtartási költség, a túlszűfoltság miatti kártérítés és harmadszor az ártatlanul fogvatartásban töltés miatt.

Kérem, hogy amennyiben a kérelmem valamilyen formai vagy tartalmi hiányosságban szenvedne az érdemi elbírálhatóságához, akkor az Abtv. 55. § (3). bekezdésre figyelemmel tájékoztassanak, és haladéktalanul eleget teszek a pótlásnak.

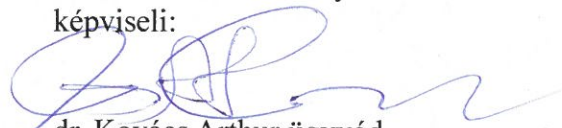
Kérem, hogy bölcs döntésükkel teremtsék meg a lehetőséget a jogállami tisztességes eljárásra, hogy nyitott bizonyítási eljárásban védekezhessen velem is ismertetett vádbéli cselekményekkel szemben. Legnemesebb dolgok egyike, részt enni egy ártatlanul elítélt teljes körű rehabilitálásában. Köszönöm.

Köszönöm, figyelmüket és fáradtságos munkájukat. Várom megtisztelő bölcs döntésüket szeretett hazánk jogállami szintjének emelése érdekében.

Szeged, 2017. augusztus 07.

Tisztelettel:

Kovács Zsolt indítványozó
képviseli:

dr. Kovács Arthur ügyvéd

 Dr. Kovács Arthur
Ügyvéd
Iroda: 6724 Szeged,
Csongrádi sgt. 106.
Mobil: 30/239-4383
Adószám: 50085215-1-26

MELLÉKLETEK:

Ügyvédi meghatalmazás,
Adatkezelési nyilatkozat,
Perújítási kérelem,
Fővárosi Ítéletábrla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése,
Fővárosi Ítéletábrla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntésével szembeni ügyvédi fellebbezés,
Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése,
I-fokú ítéletem felbujtásra vonatkozó részeinek elemzése táblázatosan,
A vádbeszéd iratellentétes állításainak bemutatása táblázatosan,
Nyomtatott mellékletek releváns peradatokról.

¹⁶ [47] 3. Az indítványozó azt is kezdeményezte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján eljárva hívja fel a bíróságot a **kifogásolt döntés végrehajtásának a felfüggesztésére.**

[48] Az utalt jogszabályhely értelmében az Alkotmánybíróság eljárásában kivételesen a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívhatja fel a bíróságot. Erre a döntésre akkor kerülhet sor, ha az alkotmánybírósági **eljárás várható tartamára vagy a várható döntésre tekintettel, súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében, vagy más fontos okból indokolt,** és a bíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a döntés végrehajtását nem függesztette fel.